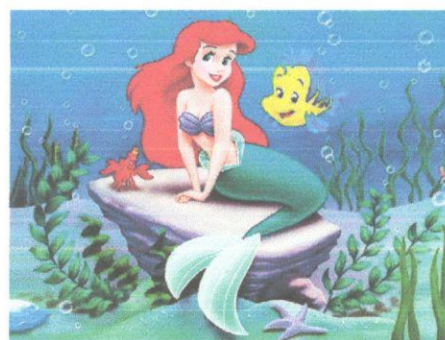

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ION CREANGĂ"
BRĂILA**

PE ARIPILE CREAȚIEI
REVISTĂ ȘCOLARĂ
PUBLICAȚIE ANUALĂ

NR. 1
SEPTEMBRIE 2018

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ION CREANGĂ"
BRĂILA**

**REVISTA ELEVILOR
CLASELOR I-VIII**

Motto:

„Cărțile sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori.”

Charles W. Eliot

Amalgam de idei și creații

Fiecare adult își amintește cu drag de vremea copilăriei, această vârstă mirifică, acest tărâm minunat în care visele pot deveni realitate.

De ce o revistă școlară?

Pentru că ne dorim o carte de vizită.

Pentru că e o lecție nouă despre educație.

Pentru că amintirile pot fi mai ușor reactualizate în paginile unei publicații.

Colectivul de redacție

Director – Prof. Elena - Livica Băcanu

Director Adjunct - Prof. Doinița Rădoi

Coordonator programe și proiecte educative - Prof. Daniela Urse

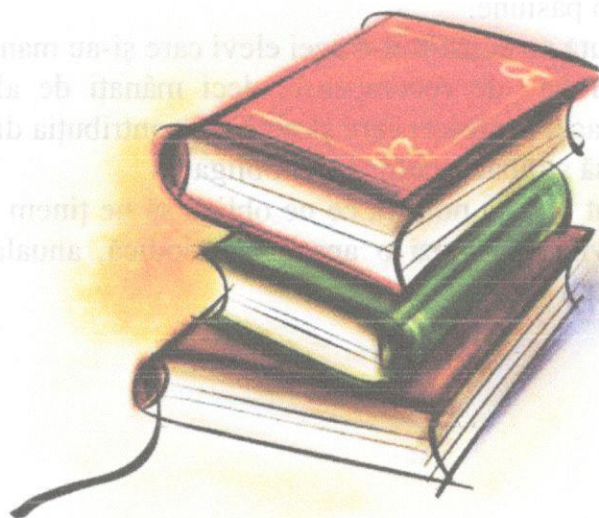
Prof. Căprariu Alina

Prof. Ciocârlan Corina

Coperta & grafica – Prof. Stanciu Nicoleta

ISSN 2601 - 954X

ISSN-L 2601 – 954X

CUVÂNT- ÎNAINTE

Fiecare adult își amintește cu drag de vremea copilăriei, această vârstă mirifică, acest tărâm minunat în care visele pot deveni realitate.

De ce o revistă școlară?

Pentru că ne dorim o carte de vizită.

Pentru că e o lecție nouă despre educație.

Pentru că amintirile pot fi mai ușor reactualizate în paginile unei publicații.

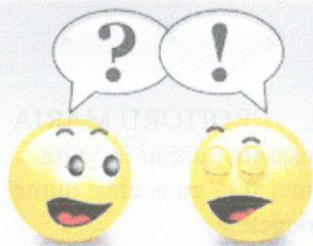
O revistă se naște din nevoia de a găsi un spațiu de manifestare pentru un grup de persoane, care caută să transmită un mesaj-informațional sau artistic-către un grup țintă. În cazul nostru, al revistei școlii noastre, grupul invitat să se manifeste în paginile revistei și grupul țintă sunt elevii Școlii Gimnaziale „Ion Creangă”. Ne-am gândit la un astfel de spațiu de exprimare pentru elevii noștri, întrucât într-o școală vor exista numeroși elevi talentați care au mereu ceva de spus, de exprimat, de transmis.

Chiar dacă, pentru unii elevi, miza o reprezintă în primul rând o notă de 10, ei merită încurajați oricum, pentru că dintr-o astfel de „întâmplare” se poate descoperi un talent, o pasiune.

Surpriza plăcută au constituit-o acei elevi care și-au manifestat dorința de implicare fără a întreba de recompense, deci mânați de alte interese, mai profunde, precum și acei profesori care și-au adus contribuția din plin și cu toată dăruirea, fără a lăsa să străbată sentimentul obligației.

Așa s-a născut revista noastră ce ne obligă să ne ținem de cuvânt atunci când spunem că revista va avea o apariție periodică, anuală, fiind deschisă tuturor elevilor talentați ce vin din urmă.

GHICITORI CLASA A II-A C

STAN ROBERT

Nu-l întrebi, dar îți răspunde
Cauți în jur, dar nu știi unde.
(ecoul)
N-are minte, dar te prinde.
(capcana)

VOICILĂ ANAMARIA

Ce nu-i nici în casă, nici afară
Dar e și în casă și afară?
(ușa/fereastra)

ENACHE ALEXANDRA

Cuie mici cu măciulie
Strălucesc pe cer o mie
Dar când iese soarele
Fug de-și rup picioarele?
(stelele)

ANGHEL ANDREI

Cine merge gol prin sat
Fără teamă că-i furat?
(drumul)
Ea pe vreme rea sau bună
Scoate apa din fântână?
(găleata)

VINTILĂ MIHAI-GEORGE

Petale de flori coboară din nori
Și cu zimți de argint de gene se prind.
(fulgii de nea)
E o grădină mândră, semănată
Cu poezii, cu glume și povești
Dar nu se lasă lesne vizitată
Decât când știi, copile, să citești (cartea)

LEAUTĂ ALESSIA

Urlă lupul la hotare
De se-aude-n altă țară.
(tunetul)
Trece monstrul marea
Cu părul alb ca sarea. (norul)

CIOLACU OCTAVIAN
Ce este ziua cerc și noaptea șarpe?
(cureaua)

MANGU ALEXANDRU
Cine merge și tot stă pe loc?
(ceasul)

BĂLAN IOANA TANIA
Clopoșel mititel
Cine sună lin din el?
Nimeni, nimeni, numai vântul
Clătinându-l, legănându-l,
Dă de veste-n toată țara
Că sosește primăvara!
(ghiocelul)

Poate fi un șoricel
Însă are aripioare
Zboară noaptea-n chip și fel
Purtând numele de floare.
(liliacul)

CROITORU MARIA
Peste tot găsești în lume
Cinci frați cu același nume.
(degetele)
Iarna-n frig, vara la soare
Neschimbat e la culoare.
(bradul)
Două fete-mi poartă salba
Una-i neagră, alta-i albă
Ne-ncetat se tot alungă
Și nu pot să se ajungă.
(ziua și noaptea)

CIOLAN TUDOR

PELLICER GRIGORAȘ ADRIANA
Are zeci de ace groase
Dar nu țese, nici nu coase.
(ariciul)
Ce trece prin apă fără să se ude?
(umbra)

Animal cu chip de om
Țopăie din pom în pom.
(maimuța)
Nu-i tractor, dar e în stare
Toată pădurea să are.
(porcul mistreț)

CIUTACU DAVID
Trupul îmi bagă în casă
Și capul afară-mi lasă.
(cuiul)

CHIRAC ALEXIA
Care floare are gheare
Și parfumul cel mai tare?
(trandafirul)

CORUGĂ GEORGIANA ALEXIA
Iarba e verde, apa e roșie
Și peștii-s negri.
(pepene)

BOLDEANU NARCISA
Când pe baltă ea coboară
Parcă-i la alimentară
Căci de-acolo se servește
Când cu broaște, când cu pește.
(barza)

STAN LARISA
Din flori, plicuri cu dulceață
Adună de dimineață.
(albina)

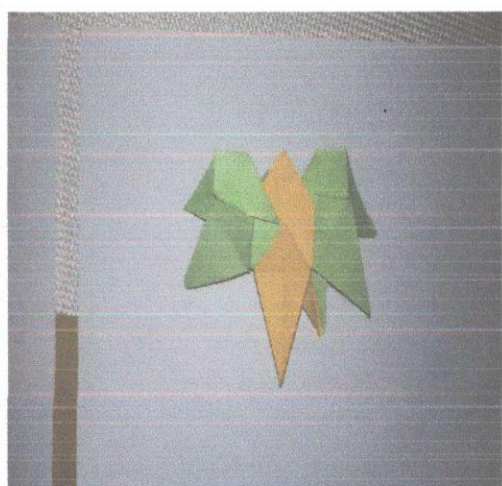
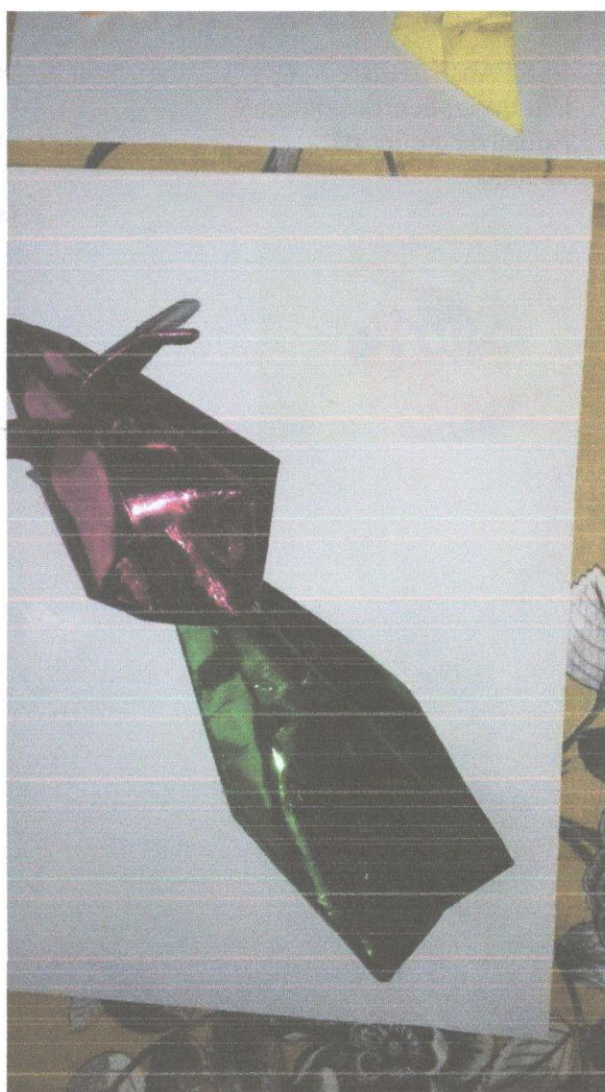
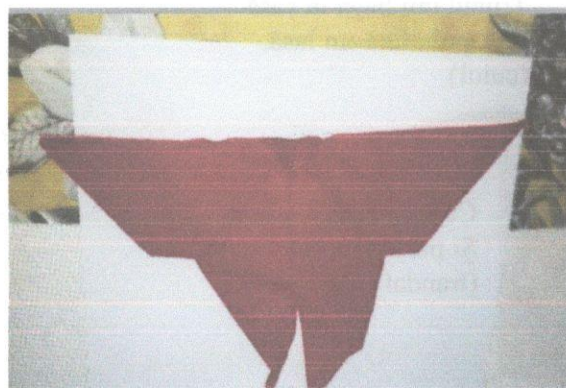

MORARU MARCO
Câmpul alb, oile negre
Cin' le vede, nu le crede
Cin' le paște, le cunoaște.
(scrisul)

**PASIUNEA NOASTRĂ-ORIGAMI
CLASA A II-A C**

ORAȘUL MEU, ORAȘUL TĂU-1

Brăila este orașul în care m-am născut și în care locuiesc, este orașul în care am familia, prietenii, colegii și oamenii dragi mie. Este unul dintre cele mai frumoase orașe din țară, având obiective turistice unice care dau regiunii un aer plin de istorie. De curând, am aflat că orașul a fost cândva ocupat de turci, în urma lor rămânând până astăzi celebrele hrube descoperite sub oraș.

Brăila are o arhitectură unică, cu un sistem de străzi ce pornesc toate dintr-un singur loc și se răspândesc în diferite direcții, precum coada minunată a unui păun. Centrul vechi al orașului este încărcat de istorie, de clădiri monument, printre care și simbolul orașului – Ceasul din Piața Traian, Biserica Greacă, Biserica „Sfinții Mihail și Gavril” – singura biserică fără turle, din timpul domnitorului Constantin Brâncoveanu. Tot aici se găsesc Muzeul Brăilei și Teatrul „Maria Filotti”, monument inclus în patrimoniul UNESCO. Am fost surprinsă să aflu că, inițial, această clădire a fost un hotel și abia apoi, un teatru... „Teatrul Rally”, deschis în anul 1985, unde a debutat marea actriță a cărui nume îl poartă astăzi.

În Brăila s-au născut importanți oameni de știință - Ana Aslan, doctor Mina Minovici, pictorul Arthur Verona, marea cântăreață Hariclea Darclee, scriitorii Panait Istrati, Nicolae Iorga și Fănuș Neagu.

Orașul, odinioară cel mai mare port la Dunăre și grâнарul Europei, are minunate locuri unde putem să ne plimbăm în timpul liber: Faleză cu fântânile arteziene în culori, Grădina Mare cu Castelul de apă și grădinile multicolore, Parcul Monument și Orașelul Copiilor.

Brăila este orașul în care mă regăsesc, în care am adunat cele mai dragi amintiri, lângă oamenii pe care îi voi păstra mereu în inima mea, este orașul cu salcâmi și cu miros de tei, care pentru mine va însemna mereu... ACASĂ!

Mereu voi fi mândră de orașul meu!

COADĂ ANDREEA -LARISA
clasa a IV-a B

DORINȚA BROSCUȚEI

Păsările ciripesc bucurătoare pe crengile groase ale copacilor bătrâni și înțelepți. Cerul senin ne face să zâmbim indiferent de situație. Ramurile copacilor înalți nici nu se văd de frunzișul des. În înaltul cerului se vede o pasăre care străbate cerul în zigzaguri nesfârșite. Tihna pădurii te liniștește în adâncul sufletului.

O broscuță, supărată, vrea să meargă în căutarea unui prieten la fel ca ea, deoarece nu avea pe nimeni cu care să se joace. Ea stătea singură pe o frunză, pe un lac mare și frumos. Nici chiar soarele care sclipa în apă nu o făcea fericită. Peste puțin timp, porni la drum. Merse ce merse și în fața ei pe sclipirea apei o atrase un nufăr spre care se îndreptă. Nufărul o întrebă de ce e supărată, iar broscuța, surprinsă că aude o altă voce decât a ei, spuse:

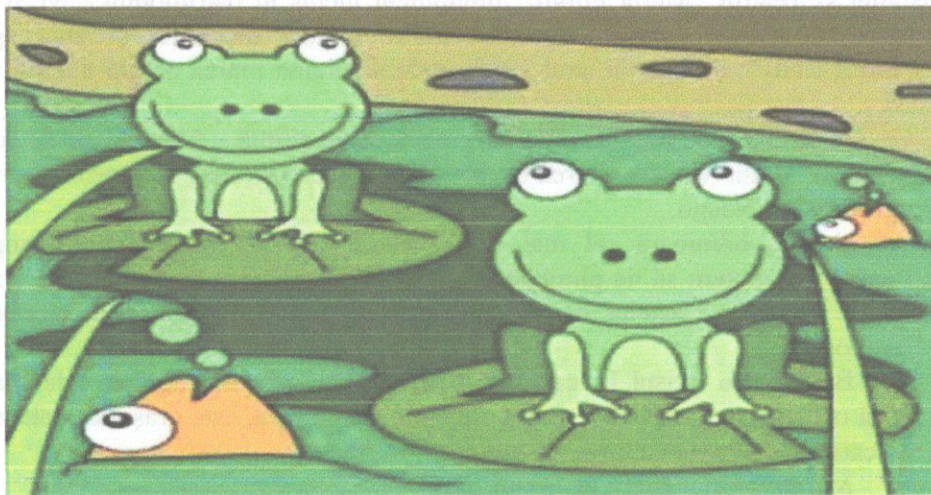
- Eu nu am niciun prieten...

În acel moment, nufărul rosti niște cuvinte magice și în fața broscuței apărură încă una identică. Broscuța spuse uimită:

- Tu ești fe-fe... fermecată!

Cu toate acestea, broscuța îi mulțumi nufărului și plecă de mână cu noul său ... prieten.

Copii, niciodată să nu vă pierdeți visul sau speranța și să priviți când treceți pe lângă un lac pentru că veți vedea nufărul și pe cele două broscuțe jucându-se și dansând alături de celelalte viețuitoare ale naturii „fermecate”!

Ivașcu Iulia-Cristina
clasa a IV-a B

POVEȘTI LA GURA SOBEI-1

Este în curtea bunicilor, o sobă cu gura mare. Această sobă este rareori folosită, doar când se fac gemuri ori săpun. Și lângă ea și-a găsit culcuș un câțel blând, pufos, maro și cu ochi albaștri. Într-una din zile, când afară era o ploaie rece, veni o pisică foarte mică și singură care căuta un prieten și un loc uscat. Câțelul nici nu s-a dezmeticit bine că a și început să latre agitat. Pisica, sărăcuța, fugea cât putea, numai că, pisica nu-l înțelegea pe câțel care își dorea și el un prieten și, de fapt, zicea în limba lui:

-Nu vrei să fii prietena mea?

Sărăcuțul, acum trebuie să aștepte altă pisică!

Dupa aceea, după aproximativ doua săptămâni, veni o pisică neobișnuită: albă, pufoasă care avea un ochi verde și unul căprui părea a fi foarte îngrijită. Câțelul lătră și această pisică fugi cu o așa viteză, că dacă te uitai la ea și clipeai o dată, nu o mai vedeai !

Pisica nu-l înțelegea pe câțel pentru că erau diferiți. A fi diferit nu este un lucru rău, numai că, dacă vrei să-ți faci un prieten, nu trebuie să fugi imediat, ci să încerci să înțelegi ce vrea să-ți spună!

Și până la urmă, prietenul așteptat era o pisică maronie și foarte, foarte pufoasă, care a stat și a înțeles că acest câțel singur ca și ea nu vrea de niciun fel să facă rău cuiva, ci vrea un prieten. Se vedea asta în ochii lui mari, albaștri și buni. După puțin timp, pisica chiar dormea pe laba câțelului, mâncau aceeași mâncare, era fericită în preajma lui și se simțea protejată de acesta !

Pisica venise de pe stradă unde fusese lovită și înfometată, dar alături de câțel stătea la căldură și cu acoperiș deasupra lor.

Aceste animale, mai trăiesc și în ziua de azi, iar soba aceea sub care și-au făcut cei doi adăpost se află în curtea bunicilor de la țară, iar la gura ei am aflat și am văzut această întâmplare !

PETRACHE IRINA

Clasa a IV-a B

ORAȘUL MEU, ORAȘUL TĂU-2

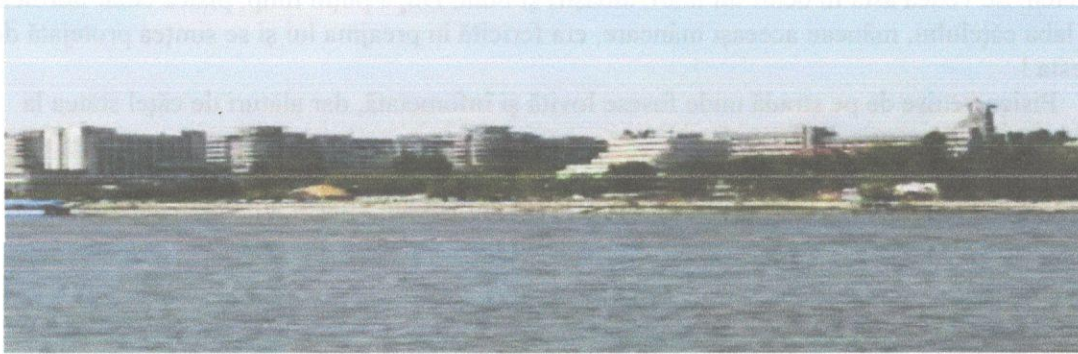
Brăila este orașul meu de suflet, orașul care mi-a arătat atâtea locuri frumoase, încât nu știu dacă pot să ți le descriu în cuvinte, ca să devină și orașul tău, cititorule!

Aș începe cu Grădina Mare, locul în care bunicii își plimbă nepoțiii și îi lasă să se joace pe covorul de frunze arămii al toamnei. Răsetele nepoțivilor îi întorc în timp pe bunici, când viața lor era la fel de voioasă.

Centrul vechi al Brăilei este încărcat de istorie, cu povești triste și vesele, toate clădind ziduri groase orașului meu: teatrul, care poartă numele unei mari actrițe, Maria Filotti, Muzeul de Istorie, încărcat de amintiri ale unui trecut pentru care au luptat strămoșii, ca să avem noi un viitor frumos și, nu în ultimul rând, ceasul, simbolul orașului care ne arată că a trecut atâta timp peste el, dar a rămas neschimbat.

Nu aș putea să nu-ți vorbesc, cititorule, despre faleza orașului meu, care, situată la malul Dunării, ne lasă să ne bucurăm de frumusețile naturii, cu bune și cu rele: Dunărea înghețată, dar și involburată iarna, însă lină și răcoroasă, vara.

De aceea, aș dori, dragă cititorule, ca prin aceste rânduri scrise despre Brăila, orașul meu să devină și orașul tău!

Ivașcu Iulia-Cristina

Clasa a IV-a B

POVESTEA UNEI FRUNZE

Este o zi înnorată de toamnă. Eu mă plimb prin parc. Pe pământ, frunze foșnitoare se aștern și formează un covor multicolor. Vântul aspru duce o bătălie cu soarele pe care îl învinge. Copacii bătrâni nu mai au veșminte de frunze multicolore și stau nemișcați.

Mergând pe acel drum, dintr-odată, o frunză mică și cărămizie mi se lovește de mână. În șuieratul vântului, un glăscior gingaș se aude. Mă uit în jur, dar nu văd pe nimeni. Când mă uit în josul mâinii, văd frunzulița care îmi vorbește.

-Tu vorbești? întreb eu.

-Da! Și aș dori să te întreb ceva: ai vreo dorință? Zâna Toamnă m-a trimis la tine, deoarece mi-a spus că ești un copil minunat.

-Tot ce-mi doresc e ca voi, frunzele, să stați toamna în copaci!

-Asta nu e posibil, copile! Pune-ți altă dorință!

-Atunci, îmi doresc ca vântul să vă poarte spre locuri calde și să vă reîntoarcă în țara mea, primăvara. Promite-mi că ne vom revedea la anul !

-Cu dragă inimă, copil scump! Dar tu mă vei mai recunoaște?

-Cu siguranță!

Și zicând asta, frunza fu luată de vântul aspru și dusă spre alte locuri minunate.

Toamna poartă în sufletul ei melancolia zilelor călduroase. Regretul naturii că va dispărea, pentru un anotimp, devine și regretul nostru, al oamenilor. O dată cu iarna, natura își îngheață sufletul, iar noi, oamenii, patinăm pe stratul alb de zăpadă, singurul moment când pare că stăpânim natura.

De aceea, iubesc primăvara cu tot ce are viu: frunze, găze, păsări, flori, căutând de fiecare dată, magica frunză care să mă încurajeze să merg mai departe, pentru că ea va fi în fiecare an mai frumoasă și mai colorată!

Ivașcu Iulia-Cristina
Clasa a IV-a B

POVEȘTI LA GURA SOBELI-2

Un zgomot ciudat se auzi lângă ușă. Am tresărit speriat. Cine voia să intre în baia mea când tocmai îmi pregăteam cada? Am întors capul și...minune!

Cada era deja plină, fără ca eu să fi deschis robinetul. În încăpere intrase un băiețel care umpluse vasul de baie cu lacrimile lui. Dar cine era intrusul?

Ați ghicit, era prietenul meu, Rick. Venise tocmai din îndepărtatul copac magic. Era tare supărat că verii săi, la care venise în vizită, au rămas pe Tărâmul Bunătăților și nu mai puteau ieși de acolo, de rotunzi ce erau. Mâncaseră tot ce găsiseră în cale: hotdogi, chiftele rotunjoare, cârnați, hamburgeri atârnați pe la porți, turtă dulce atârnată în copaci, torturi înșirate pe șoseaua de bezea, acoperișurile caselor din marțipan, nuga cu alune, suhan cu fistic pus la pervazurile caselor.

S-au ghiftuit așa de mult, că erau umflați ca niște butoiașe care se rostogoleau cu un zgomot asurzitor. Abia mai puteau să respire, atât de tare își umpluseră burțile... Nici măcar un pahar cu apă nu mai încăpea în stomăcelul nici unuia dintre ei.

În plus, Joe mâncase clanța de zahar de la casa piticului Știe-Rețete. Acum era prizonier și obligat să-i curețe grădina de boabele de neghină împrăștiate peste tot. Iar Tom, fratele lui mai mare, înfulecase tot suhanul de la pervazul casei aceluiași pitic și acum trebuia să toace carne pentru o sută de hamburgeri, căci pe Tărâmul Bunătăților urma să fie Festivalul Răsfățului Culinar.

Acesta era motivul pentru care toți locuitorii de pe acel tărâm erau într-o forfotă continuă, mișunau în toate părțile, făceau cumpărături, pregăteau ingredientele pentru mâncăruri de tot felul, găteau, coceau o mulțime de bunătăți care mai de care mai apetisante...

De aceea, sosirea inoportună a lui Tom și Joe era mai mult decât un pretext de a găsi ajutoare în plus pentru a duce la bun sfârșit minunata misiune de a pregăti acest festival asteptat cu nerăbdare de toți locuitorii tărâmului.

- Te rog, Dani, ajută-mă să-i salvez, mă implora Rick.

- Bine, să facem un plan. Ce zici? Mergem pe Tărâmul Bunătăților și noi? Vom cânta așa de frumos, că toți vor fi emoționați până la lacrimi. Așa își vor reveni la dimensiunea lor reală!

- Trezește-te! Trezește-te!

Un glas tuna neîncetat. Cineva mă zgâlțâia de zor. Era mama. Venise să mă scoale, trebuia să mă pregătesc de școală, peste o oră eram deja în clasă, alături de doamna învățătoare și de colegi. Urma o nouă zi din clasa a treia, aveam să învățăm despre perimetru.

Ce vis minunat! Eroii mei parcă trăiseră aicvea.

Makvandi Daniel

Clasa a IV-a B

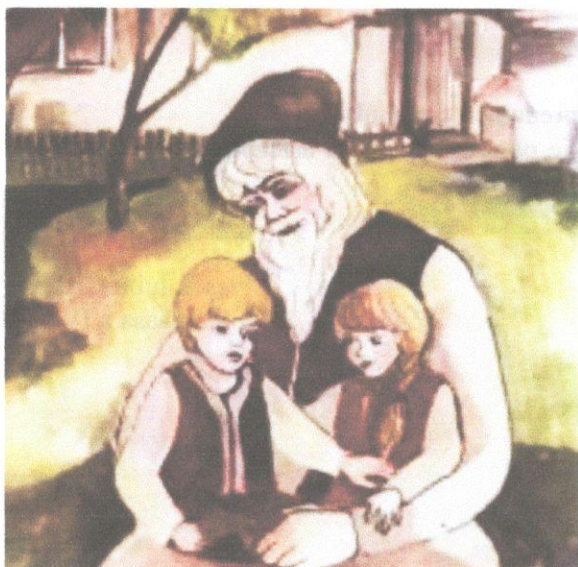
POVEȘTI LA GURA SOBEI-3

Indiferent dacă era iarna sau vara, că focul trosnea ușor sau gura sobei tăcea răcoros, bunicul ne spunea povești, mici istorioare din copilăria lui demult trecută.

Acestea începeau mereu așa: „Când eram eu copil, nu existau nici telefoane, nici laptopuri, nici tablete...”, iar noi, când auzeam cuvintele acestea uitam de „jucăriile” electronice din mâini, căci ceea ce urma era mult mai interesant.

Bunicul spune că, pe vremea lui, copiii erau altfel: ei se bucurau să iasă afară, iar joaca era o mare aventură. Acolo unde trăia el cu părinții era un sat mic, departe de oraș, iar toți copiii îngrijeau de animalele familiei și le duceau la păscut: vaci, oi, cai. Cu acest prilej se întâlneau și jucau jocuri, cântau sau „împrumutau” mere din livada lui nea Gheorghe atunci când foamea îi rodea „la ghiozdan”. Pentru a lua merele se cerea atât efort cât și agerime. Gardul livezii era înalt și trebuia sărit fără a fi văzut de ochi omenești sau simțit de mustățile câinești ale lui Grivei, ciobanescul ce păzea credincios avutul lui nea Gheorghe. Apoi, când era sânul plin de mere, în timpul cel mai scurt, gardul trebuia sărit îndărăt. Nu de puține ori merele sfârșeau împrăștiate în praful livezii, iar pantalonii sfâșiați de stâlpii gardului sau de colții lui Grivei, care era un iubitor de copii, altminteri, de atâtea ori ar fi mușcat pe vreunul. Periculoasă aventură, dar ce mere or fi fost în livada aceea, care astăzi nu mai e? De ce spune bunicul, chiar și pentru o gură de măr merita.

Când termină de povestit, bunicul meu cu vocea blândă tace, tace și privește departe. Parcă zâmbește, parcă ar plânge. Bunicul Mitică, bunicul meu drag.

Petrache Irina
Clasa a IV-a B

PURICELE ȘI CREIONUL

A fost odată ca niciodată un creion care scria singur. Într-o zi îl văzu un om care imediat se sperie și fugi. După el, veni o pisică, chiar și un purice. Puricele se chinui să vadă ce scrie, însă, într-un moment, văzu doar creionul. Dar puricele nu se sperie ca toți ceilalți. El spuse:

- Vrei să fii prieten cu mine și să fim o echipă? spuse puricele.

- Da! spuse creionul care se credea special.

Puricele construi un avion din hârtie și au zburat în prima țară care se numea Italia.

Și-au făcut o tarabă și creionul se puse pe ea, iar puricele prezenta:

- Bună ziua, azi vă prezentăm creionul care poate scrie singur temele copiilor! spuse el cu mândrie.

Din mulțime, un copil cu ochii albaștri spuse:

- Nu este adevărat, nu se poate așa ceva! spuse băiatul.

- Dacă îți dovedesc, promiți că nu mai spui așa ceva? spuse puricele enervat.

- Da! răspunse băiatul.

Atunci creionul începu a scrie toate temele băiețelului. Atunci au văzut și alți copii minunea care se petrecea. Un copil zise:

- Se petrece o minune! spuse el uimit.

Puricele făcu o plecăciune și a urcat împreună cu creionul în avion spre altă țară, care se numea Spania.

În drum spre acea țară, puricele spuse:

- Oare în noua țară o să avem mai mulți spectatori?

- Da, spuse creionul, cu siguranță!

Imediat ce au ajuns, s-au apucat să construiască altă tarabă.

La început, veni un copil care zise la fel ca în cealaltă țară. Puricele spuse:

- O să-ți dovedesc că se poate! spuse puricele. Și îi zise creionului să scrie ceva ca să dovedească copilului că se poate așa ceva. Creionul începu a-i face temele copilului, fără să-i fi spus ce avea de scris. Copilul era uluit de ceea ce vedea și a zis și celorlalți copii care au venit în grabă să vadă minunea.

Și ei au fost uluiți de ce au văzut, iar un copil zise:

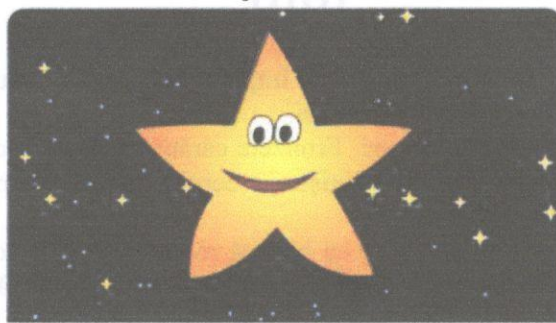
- Este super! Vrem și noi teme făcute!

Puricele a făcut o plecăciune și a dispărut împreună cu creionul magic.

Și azi se zice că mai călătoresc, dar nu se știe pe unde, iar copiii așteaptă acel creion să le rezolve temele primite.

Ivașcu Iulia-Cristina
Clasa a IV-a B

STELUȚA CU NOROC

Era odata o Maria, care trăia cu cocioabă. În aceeași de gândăcei. Părinții săraci încât nu-i lor apă, mâncare și lumină, motiv pentru care Maria trebuia să-și facă temele până la lăsarea întunericului.

fetiță săracă, pe nume părinții ei într-o casă trăia și o familie Mariei erau atât de puteau asigura fetei

Într-o zi, Maria și-a ajutat părinții la treburile casei și nu a mai apucat să-și facă temele până la înserat. A plâns atât de mult încât a adormit.

Liniștea nopții făcea că Luna să se plimbe mândră pe cer ca o regină, iar trena să-i fie dusă de stele sclipitoare. Una din steluțe își aruncă privirea spre pământ și a văzut chipul plâns și adormit al Mariei. Strălucirea steluței coborî în cămăruța întunecată a Mariei, dar magia a lovit pe un gândăcel-copil, făcându-l să vorbească și să gândească, astfel încât să-i rezolve fetei toate temele până dimineață.

O dată cu ivirea zorilor, Maria se trezește îngrijorată de ceea ce îi va reproșa doamna învățătoare, mai ales că este un copil pe care se bazează la învățatură. Deschizându-și caietele, Maria rămâne uimită de ceea ce vede: teme făcute cu scris asemănător ei. Din spatele penarului, gândăcelul-copil îi urmărește reacțiile Mariei și îi spune:

- Maria, tu ești o fetiță cuminte care merită tot ceea ce este mai bun pe lumea asta! Acesta este doar un mic dar din partea mea!

Speriată, Maria se uită în toate direcțiile, dar nu vede nimic:

- Cine ești? Cine vorbește?

- Privește pe masă, lângă penar. Sunt un prieten de-al tău! îi spune gândăcelul-copil.

Maria se uită cu atenție și vede un punct negru cu ochi sclipitori.

- Dar tu ești o scamă!

- Ba nu! Eu sunt un gândăcel-copil a cărui familie locuiește în aceeași casă cu tine și aseară te-am văzut plângând și mi s-a făcut milă de tine. Eu ți-am făcut temele!

- Dar cum a fost posibil? întrebă la fel de uimită Maria.

- Aseară, după ce-ai adormit de plâns, m-am dus la fereastră să mă uit la cer. Deodată, ceva strălucitor căzu pe mine. Speriat, m-am întors la părinți și le-am povestit întâmplarea cu ... vorbe de om. Ei nu m-au înțeles, iar eu mi-am dat seama că trebuie să te ajut.

Fără să spună nimic, Maria a început să plângă.

- Nu mai plânge, fată dragă, eu voi fi mereu alături de tine ca să te ajut când nu mai poți!

Dragi copii, să nu vă pierdeți niciodată încrederea! Înainte de culcare, să nu uitați să priviți pe cer: acolo există un licăr de speranță. E steluța voastră norocoasă care vă veghează și vă asigură că nimic rău nu se va întâmpla cu voi, atâta vreme cât strălucește!

Ivașcu Iulia-Cristina
Clasa a IV-a B

TOTO

Este o zi ploioasă de toamnă. Eu mă plimb împreună cu câțelul meu, Toto. El este jucăuș, are blăniță de culoare cafenie și ochișorii blânzi.

Copacii din parc par niște soldați uzi. Frunzele cărămizii cad din copaci și își iau avânt spre alte locuri. Norii plumburii plâng în liniște pe cerul noros. Aleile parcului sunt pustii în lipsa glasurilor cristaline ale copiilor.

Dintr-odată, apare o veveriță zglobie cu blăniță roșcată, iar Toto o vede și o fugărește. Eu, nemaiputând să-l țin, scap lesa, iar acesta o urmărește pe veveriță și dispare în umbra copacilor.

Atunci când a dispărut, am simțit un gol în suflet, de parcă mi-ar lipsi ceva. Disperată că mi-am pierdut cel mai bun prieten, am căutat în toate locurile ascunse ale parcului. Crezând că l-am pierdut pentru totdeauna pe Toto, am dat să plec, dar un glăscior blând m-a oprit: era Toto! Acesta mă privea jucăuș și părea că îmi cere scuze. Apăruse ca din senin, era bucurios și dădea din codița sa albă, semn că îmi spunea că s-a jucat mai mult decât mine. Eu l-am iertat și i-am mângâiat corpul fragil și am pornit la drum împreună. Alături de el, am realizat ce înseamnă să am un prieten, să te bazezi pe el și să simți că totul se învâрте în jurul acestei prietenii.

Ajungând acasă, i-am dat un bol plin de mâncare și l-am răsfățat, cum nu am mai făcut până acum, iar el parcă îmi surâdea.

De atunci, eu și Toto ne distrăm și ne jucăm toată ziua sub cerul liber. Așa că, dragii copii, câinele este cel mai bun prieten al omului, deoarece te înțelege, te ascultă și se joacă cu tine! Un prieten care alină sufletele copiilor cu bucuria ochilor și gingășia sufletului.

Ivașcu Iulia-Cristina

Clasa a IV-a B

Stelio și legendarii dinozauri

Stelio, un căluț galben, fugi în lume, lăsând în urmă un stăpân rău cu care locuise timp de doi ani. Cu coama fluturându-i în vânt și ochii strălucindu-i după voia soarelui, alergă până ajunse în inima unei păduri.

La un moment dat, dădu peste o clădire abandonată. Ostenit, se rezemă de o manetă ruginită, învelită în pânză de păianjen.

Dintr-odată, clădirea începu să se zguduie din temelii, scrâșnind și scârțâind, apoi începură să sară scânteii. Rotițele se mișcă, rostogolindu-se din ce în ce mai repede, până când, din fabrica trezită, au început să se ivească puzderie de dinozauri.

Ei s-au răspândit imediat, strivind sub ghearele lor puternice copaci, blocuri, ba chiar orașe întregi.

Îngrijorat, Stelio i-a oprit pe ultimii trei dinozauri (Mina, Billy și Georgi) și i-a întrebat:

- Ce e cu toți dinozaurii aceștia?

- Nu știi?! Aceasta este marea Fabrică de dinozauri STACOAURIA. În urmă cu milioane de ani s-a stricat o rotiță și fabrica s-a oprit. Dar acum merge din nou și dinozaurii se vor răspândi peste tot locul, spuse Mina cu o sclipire de bucurie în ochi.

- Și cum o opresc? își continuă Stelio interogatoriul.

- Doar omul cu ochiul de curcubeu poate vedea răspunsul, îl lămurii Georgi.

- Unde îl pot găsi?

- Este un pirat ce își ascunde mereu ochiul cu un petic negru, preciză Billy.

- Mă puteți ajuta să-l gădesc?

- Eu pot zbura, zise Mina.

- Eu pot înota, zise Billy.

- Iar eu pot distruge, zise Georgi, T-Rex-ul cel mândru.

- Să mergem ACUM! strigară toți într-un glas, îndreptându-se apoi spre ocean.

Mina, cu Stelio în spate, zbură până la mijlocul oceanului, iar Billy, înotând cu Georgi în spinare, îi urmă.

După o zi, o noapte și încă o zi, zăriră vasul piratului cu ochiul curcubeu ascuns sub un petic negru. În taină, Stelio și dinozaurii au convins-o pe fiica piratului să îndrepte vasul către țarm, către Fabrica „Stacoauria“.

Fără a bănuî nimic, piratul s-a lăsat ghidat de fiica sa, pentru că nu vedea nimic prin peticul negru ce-i acoperea ochiul. Imediat ce a făcut acest lucru, piratul a spus că a avut o viziune în care o șurubelniță desfăcea singură un șurub de la panoul de control.

Cu toții au pornit în căutarea șurubelniței și chiar Stelio a fost cel care a găsit-o într-o ladă roșie. De îndată ce a ridicat capacul lăzii, șurubelnița a început să se învârtă singură, desfăcând un șurub ruginit și... MINUNE: fabrica s-a oprit.

Dinozaurii răspândiți prin lume au început să dispară unul câte unul.

Speriat că își va pierde cei trei prieteni dinozauri și va rămâne din nou singur și trist, Stelio l-a rugat pe pirat să-și acopere ochiul. Imediat ce a făcut acest lucru, cei trei dinozauri s-au simțit în siguranță.

Piratul și fiica sa au plecat către corabia ce-i aștepta răbdătoare la țărm, iar Stelio și cei trei dinozauri au rămas împreună la fabrica din pădure.

(Vor urma aventuri.)

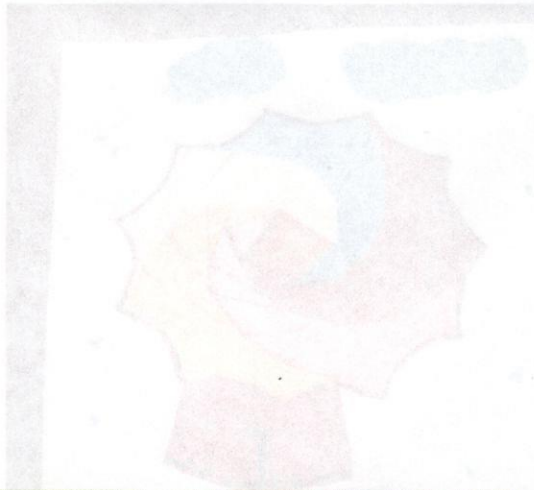
ILIE DENISA – MARIA
Clasa a III-a B

PISICUȚA

Diana Cârâc, clasa I C

Pe fotoliul din balcon
Stă o măță cu pampon,
Se fâleşte cu blănița
Și o spală cu lăbuța.

VRABIUȚA

Boldeanu Alexandra, clasa I C

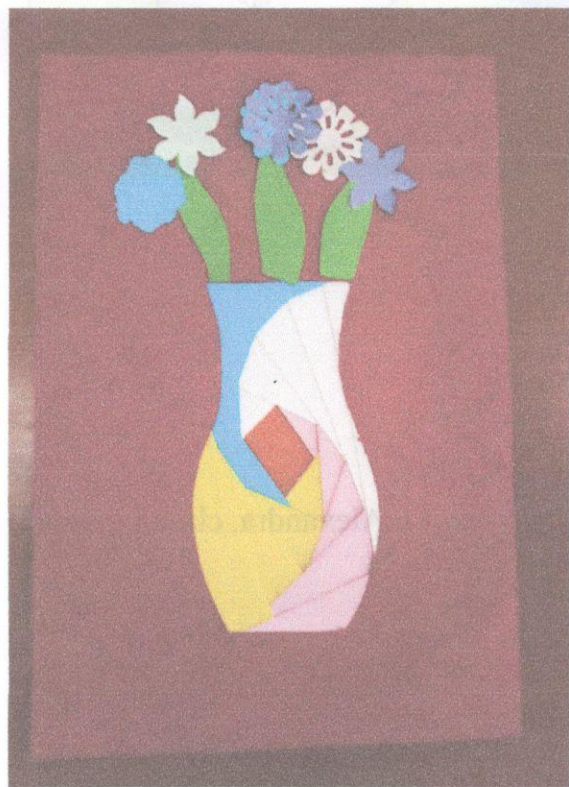
Sub fereastră la bunici
Ciripește-o vrăbiuță
Își deschide ochii mici
Când se prinde de crenguță.

Are capul mititel,
Piciorușele sunt bețe
Penele sunt cojocel
Pus pe ea să nu înghețe.

MAGIA HÂRTIEI PRIN TEHNICA IRIS FOLDING

Tehnica IRIS FOLDING este o tehnică de pliere, împăturire și fixare a hârtiei într-o anumită ordine, în funcție de culoare, pentru a obține o imagine.

CRĂCIUN ANDRA CLASA I B
„VAZA CU FLORI”

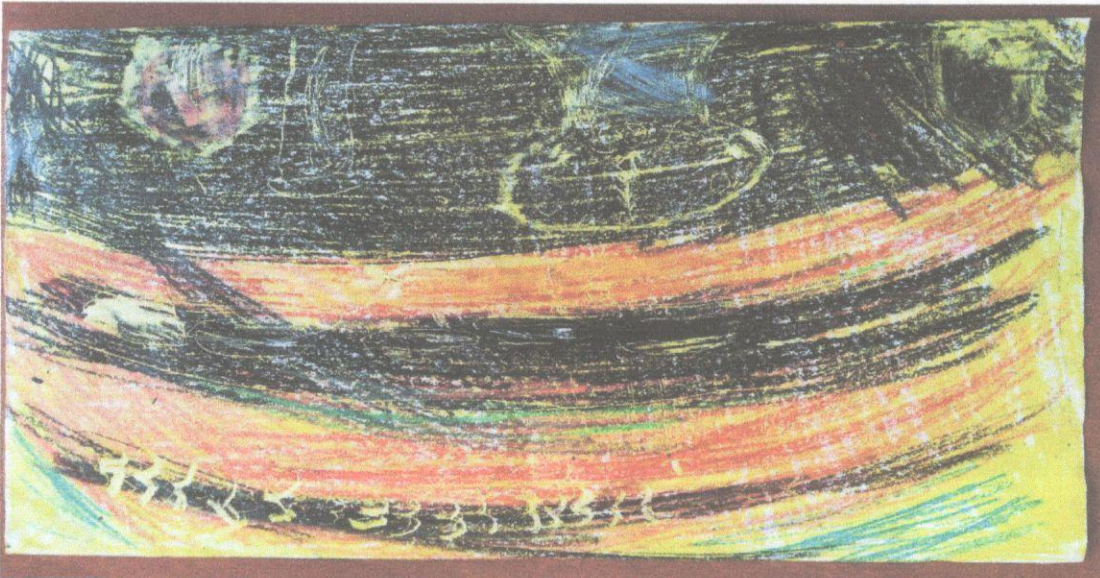
BENCHEA DARIA CLASA I
„FETIȚA CU UMBRELA”

ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE

TEHNICI COMBinate

Croitoru Maria
clasa a II-a C

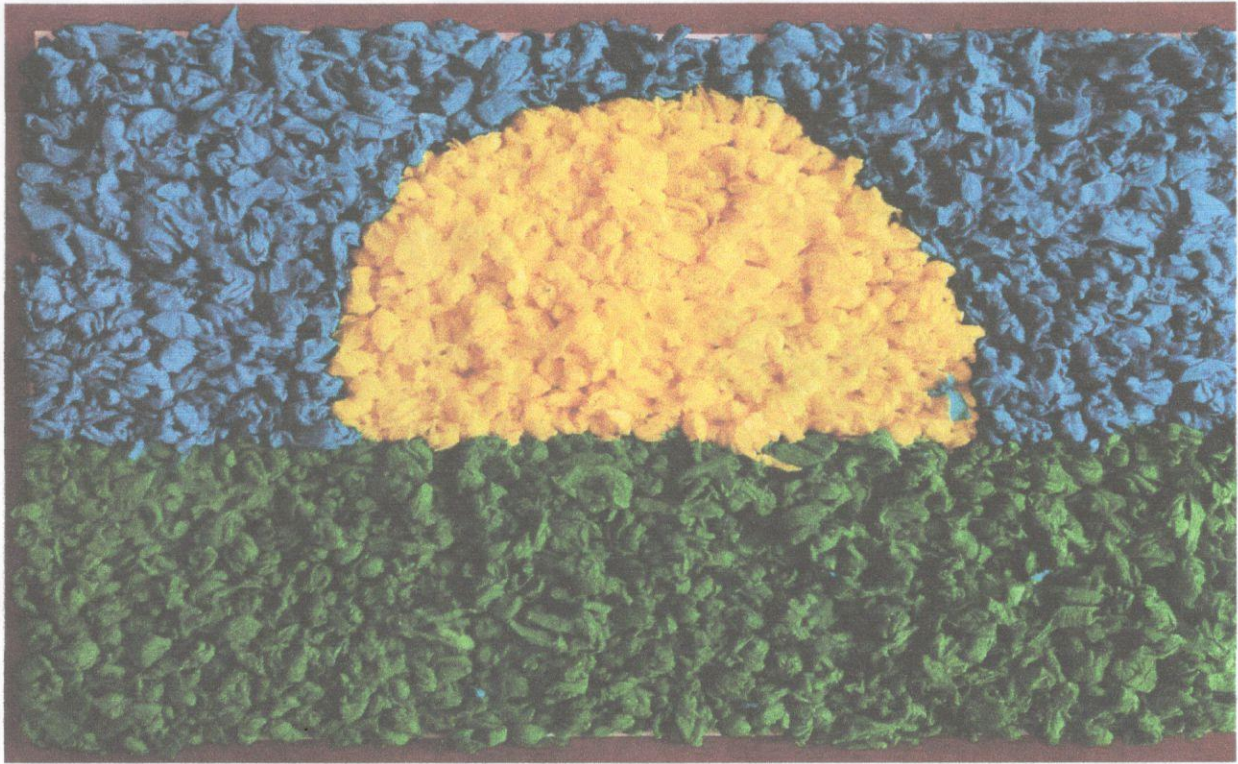

Priceputu Cosmin Lucian, clasa a II-a C

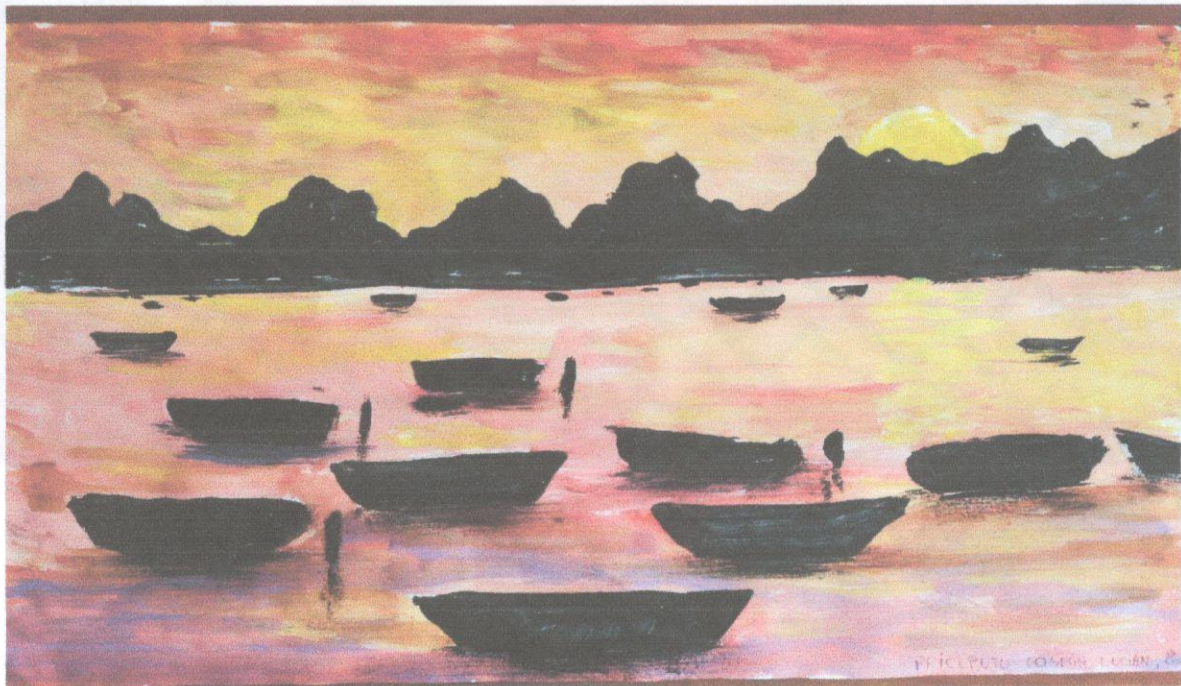

Micu Gabriel, clasa a II-a C

Tudor Maria, clasa a II-a C

Priceputu Cosmin Lucian, clasa a II-a C

Bălan Ioana, clasa a II-a C

100 DE ZILE DE ȘCOALĂ COLORATE

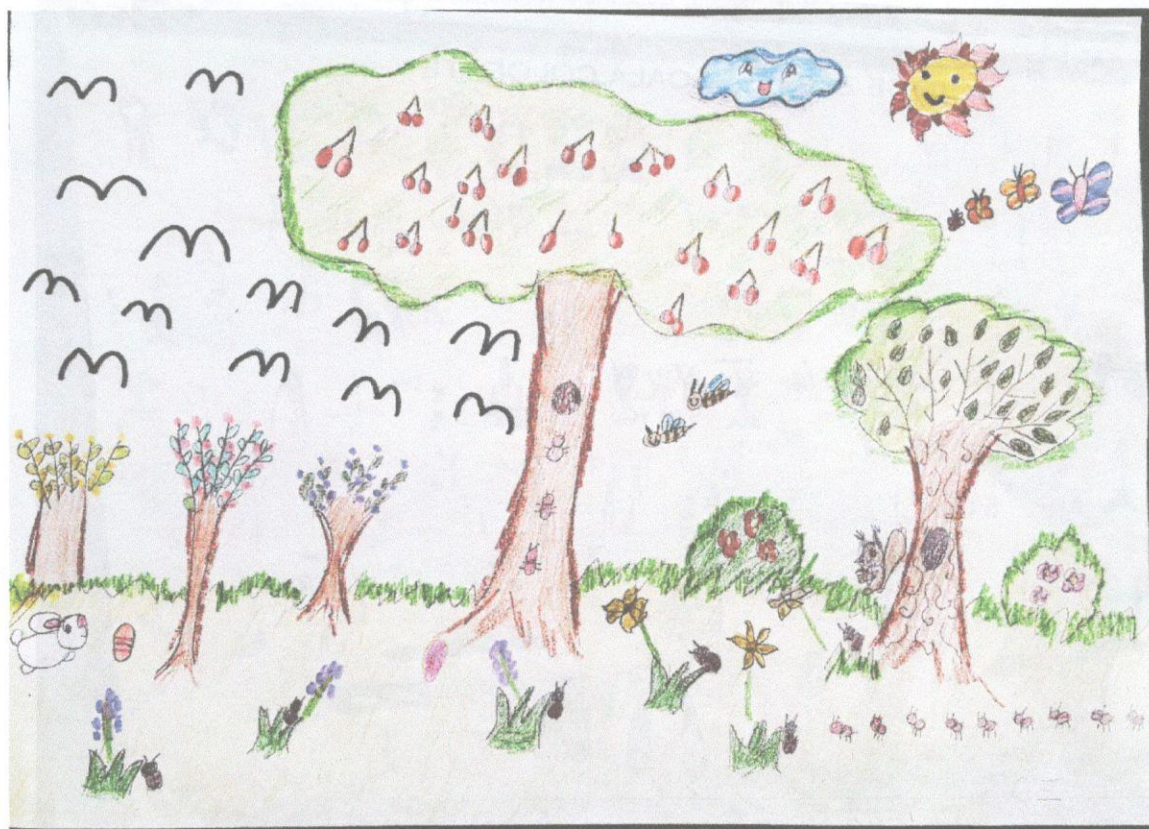
Poster- 100 de desene în 100 de zile de școală

Dobrea Miruna, clasa preg B

Armonia primăverii

Lucrarea este realizată cu creioane colorate și conține elemente specifice anotimpului de primăvară: flori, găze, insecte, cireș de mai, păsări, pomi înfloriți și un iepuraș, care caută ouă colorate ascunse în iarbă.

Igorov Zoe-Maria

Clasa I A

Copacul primăverii

În această compoziție veselă predomină culorile calde și a fost realizată cu acuarele, prin tehnica dactilopictură .

Lungu Natalia -Ioana

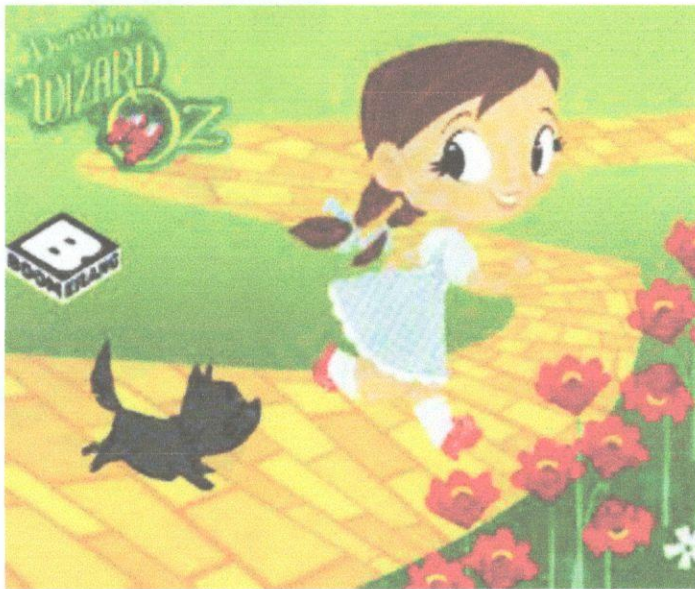
Clasa I A

Dorothy și marea aventura

Când căsuța a zburat
Dorothy s-a-nfricoșat
Ea cu Toto stă pitită
Și așteaptă liniștită.

Norii s-au împrăștiat
Căsuța a aterizat.
Vrăjitoarea a murit,
Dorothy s-a înnoit
Cu pantofii de argint.

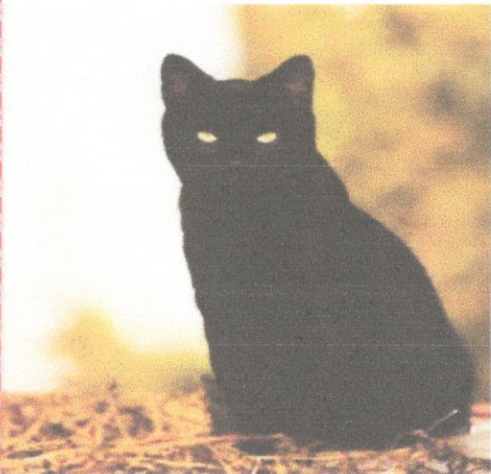
În drum spre marele Oz,
Prieteni noi își face.
Cu speranța-n suflet toți,
Visul lor se va -mplini
Și fericiți ei vor fi.

Dorobăț Mara Elena

clasa aII- a A

Îl zăriți e totu-a zăriți is?

Îl zăriți e totu-a zăriți is? **MIAUNICA**

Îl zăriți e totu-a zăriți is?

Miaunica e o pisică

Mică, mică, mititică

Cu mustățile de nea

Și botic de catifea.

Îl zăriți e totu-a zăriți is?

Îl zăriți e totu-a zăriți is?

Păru-i negru și lucios

Subțirel , dar e frumos.

În picioare e-ncălțată

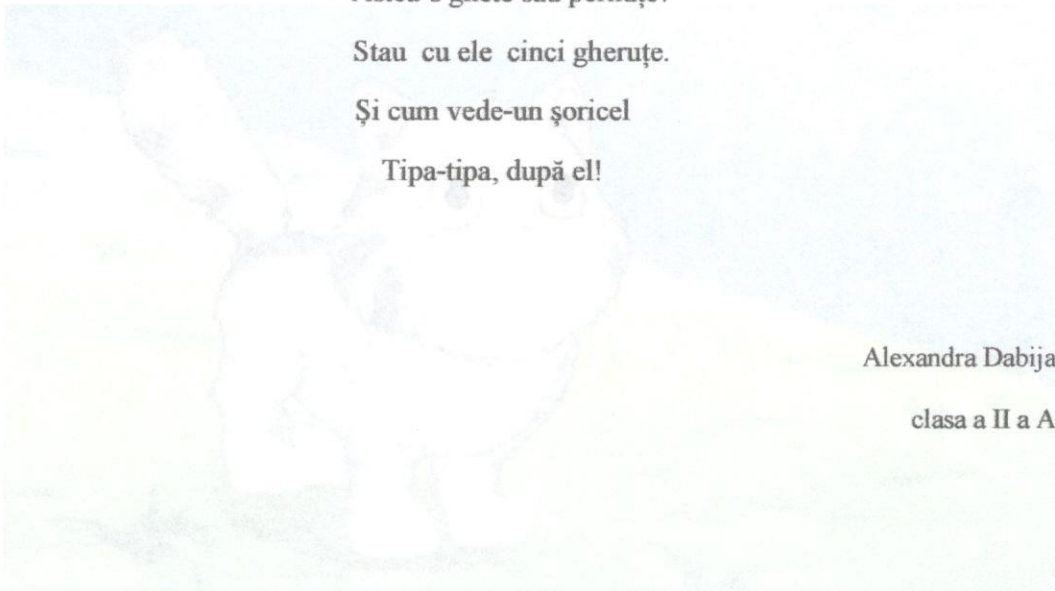
Cu ghetuțe moi, de vată.

Astea-s ghetete sau pernuțe?

Stau cu ele cinci gheruțe.

Și cum vede-un șoricel

Tipa-tipa, după el!

Alexandra Dabija

clasa a II a A

Azi pisica mea e tristă

Azi pisica mea e tristă

Că nu are o batistă.

Să-și ștergă cu ea mustața

Că i-a murdărit-o rața.

Pisicuțo, stai nițel!

Îți dau eu un prosopel.

Dar până mă-ntorc cu el,

Ai grijă de șoricel!

de Dabija Alexandra clasa a II a A

Cei trei purceluși

Nif, nif , naf , naf

Pornesc la drum

Spre casă acum.

Cel mai mare-i răsfățat,

Mijlociu-i neastâmpărat.

Acasă bunica lor

Prepară supă de morcovior.

Frățiorul cel mai mic

Îi așteaptă negreșit,

Cu speranță și răbdare

Să vină ziua cea mare.

de Vulpe Ana Maria

Clasa a II a A

Mama

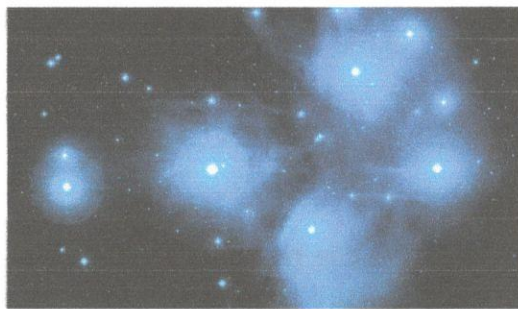
Mama mea , icoană sfântă,
Glasul ei tare ma-ncântă,
Mă veghează zi de zi
Oriunde eu aş fi.
Suflet blând și luminos
Veșnic tânăr și lumios,
Harnică e ca o albină,
Tare, tare gospodină.
Și mai am ceva de spus;
Că-i frumoasă nu-i de-ajuns,
Este mândră , drăgăstoasă,
E smarald în casa noastră.

de Vulpe Ana Maria

Clasa aII a A

UN ALT CER

Mă urc în nava spațială cu destinația Marte. Primisem în urmă cu o zi un mesaj de la prietena mea, marțiana Maria.

În timp ce călătoream căutam o soluție la marea problemă „dispariția Steluței Principale”. Fără această steluță, care să dea tonul licărilor celorlalte, noaptea era ca de smoală pe cerul prietenei mele.

Ajunsă la destinație m-am întâlnit cu Maria și în drum spre casă mi-a spus că există o legendă despre Steluța Principală, cum că ea este adusă de alicornul Liria cu cornul de aur care o ține pe frunte. Ea este adusă când se lasă seara și așezată la o anumită oră pentru a da semnalul celorlalte steluțe ca să strălucească pentru a lumina noaptea. Uitându-ne la ceas am constatat că mai avem la dispoziție doar două ore până la apariția steluței. Ceva necunoscut pentru mine era cum o găseam pe alicornul Liria. Maria mi-a spus că are o carte magică de la străbunica ei și dacă vom crede cu adevărat putem ajunge și noi la alicorn. Am ajuns în camera ei și dintr-un cufăr a scos Cartea Magică. Ne-am prins de mână și într-o clipă ne-am trezit lângă alicornul Liria. Era foarte supărată că își pierduse steluța de pe frunte și nu o găsea nicăieri. Am început să căutăm și noi dar habar nu aveam cum arăta acea steluță. Am întrebat-o pe Liria și ne-a spus că este o steluță magică foarte strălucitoare de un galben aprins. Mai aveam la dispoziție doar o jumătate de oră și steluța nu era de găsit pe nicăieri. Liria nervoasă tare ne spune că noaptea va rămâne pentru totdeauna întunecată.

Deodată îmi amintesc că sora mea, Mihaela, a găsit în curtea noastră pe o narcisă o steluță întocmai ca cea descrisă de alicorn. Am sărit în sus de bucurie spunându-le:

„ Am salvat acest CER!”

BARBĂ-LATĂ GABRIELA

clasa a II-a A

RIDDLE

By Alex Stroe, 2nd Grade

**I have the power
To see the sun,
When you are sleeping
Or having fun.**

Answer: Sunflower

The thing

I used to be a normal person, I used to sleep like a normal person, not with one eye always opened or with my shotgun on the bedside table, but not anymore, not since that night. You see?, I live in a more rural side of the country, there are a few houses but with a lot of distance between them. It's not one of those places where everybody can basically call each other family. I don't have one, not anymore anyway, that 'thing' killed my dog, the closest thing to a family I had...

It all started four weeks ago when I noticed that some of my chickens kept disappearing, yes I do have some chickens, just because I have access to internet doesn't mean that I'm going to give up the advantages of the rural life. I decided to set up some traps that night, didn't work. The second day I was looking around for tracks left by a wolf, person or even a bear, I live near a large forest so it's a possibility, I discovered some large footsteps of what looked like hooves, like those of a deer. It sounded pretty odd that a deer would be eating my chickens, so that's why I just brushed it off as a coincidence. The third night I decided to stay up all night to catch what was eating my chickens.

For the first few hours, nothing, just the crickets and my dog occasionally barking, I began to fall asleep, slowly sinking further and further in my armchair, when I heard it, I could hear it coming from a distance, it's steps slow and also heavy. It sounded like a mammoth was marching through the forest. That would have been one million times less terrifying than what I saw. The first thing I noticed was its size, around 7 feet tall then I noticed it's red eyes, shining from the darkness. It was like in the legends, a humanoid creature having the lower body of a deer and a deer skull as its head which was covered in dried blood and feathers. The next thing that I noticed were its claws, long and sharp. I was frozen in fear, but my dog wasn't, he started running at it. The thing just grabbed my dog impaling him on its claws and just tore the poor animal apart. I don't think it was food the creature was looking for, because after it left my best friend in a bloody pile next to the house, it just looked at me with those red eyes, basically looking into my soul and left, not even giving me a second thought... it had its bloodshed for the night.

I wasn't a gun owner until then, but that night just gave me the motivation I needed. From that night I kept hearing scratches against my window, I have been living in total terror, knowing what lurks within those woods, knowing that they may be more of those things, deep in that forest, I hope there aren't though.

This night will be the end of this, I'm tired of living in fear and I'm tired of letting that thing terrorize me every night, tonight I'll kill this thing and avenge my dog and my chickens.

Ciocârlan Andrei (8C)

Childhood

There is nothing more beautiful and valuable than our childhood. To be a child means to be happy, full of life, to live without any worry as you know that your parents always take care of you.

When you are a child, everything turns to be a magic thing, every place is a magical castle and every person you meet a fairy. Kids live in a tale where every little girl is a princess and every boy a superhero. Princesses expect to be saved by a good fairy or by a Prince Charming and sometimes they realise that the fairy is beside them all the time because she is their mother.

For every kid, holidays are happy periods. The spring week at school when there are no classes is a good opportunity for children to know each other better, to see the teachers in a different light, to visit the town to play in a forest or watch a new movie with their classmates. Easter is the time for joy and peaceful moments among relatives and friends. I guess this is the meaning of childhood, to live every moment as a special one, to do little things you like, to hope that every dream will become true. I hope that someday I will be able to look behind and see the same nice and friendly little girl. I'm going to be a big child with big dreams. So far my life hasn't been boring, I have often found interesting things to do and people who made me smile. Childhood is so beautiful and it finishes so quickly that if we don't take advantage of it, we will soon regret it. Happiness for all the children in the world and an amazing summer!

Cora-Elena Ionescu (5A)

'Universul copilăriei' - Moisa Diana (5A)

Școala mea

Theodora Amărioarei (6A)

- 1 Cu-n nume de mare scriitor,
Școala Ion Creangă-i-n fața tuturor,
Ocupă un loc mareț,
Numărul 1-n județ.
- 2 De-aici pleacă mulți isteți,
Viteji, curajoși, deștepți,
Ce au venit neslefuiți,
Și-au plecat frumoși, voinici.
- 3 Noi aici am învățat,
Cum s-ajungi om unicat,
Și cum să ajuți pe-orcine
Și la greu, dar și la bine.
- 4 Profesorii ne-au îndrumat,
Și frumos ei ne-au predat,
Făcând chiar pe orișicine
Să învețe pentru sine.
- 5 Școala noastră-i de succes
Cu ea eu mă voi mândri,
Orișicând, oriunde-am fi
Fiindcă ne-a scos premianți.

Vieru Maya (7C)

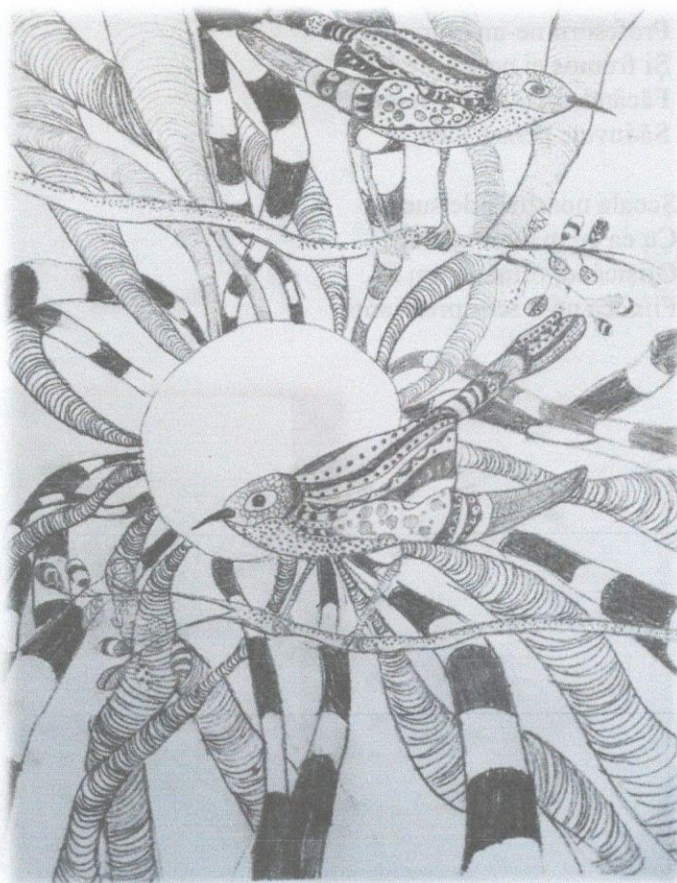
Sărbătoarea păsărilor

Istrate Amalia (6B)

Azi e mare sărbătoare,
Se-ntorc păsările călătoare,
Peste mări și peste țări,
Vin în zbor prelungi cântări.

Cântă cerul și pământul,
Muntele și marea,
Toți copiii ies afară
Să colinde zarea.

Stolurile se-ntâlnesc,
Sus pe cer ele vestesc,
Și-ntr-un cântec se unesc,
Primăvara o slăvesc.

Vrăbiuțele` - Mihăilă Delia (5A)

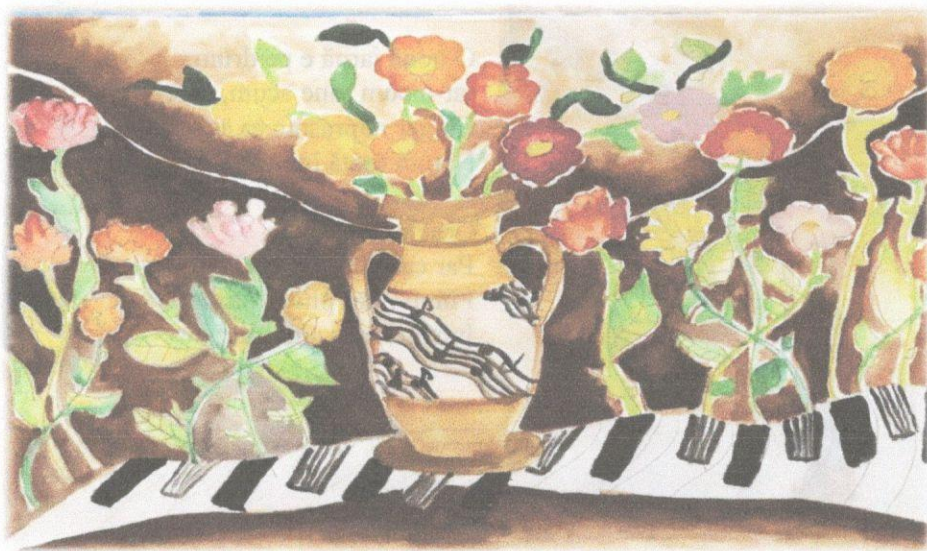
Dor de primăvară

Istrate Amalia (6B)

Din văzduhul plumburiu,
S-au pornit spre înserat,
Fulgi ușori,
Ca să schime-n graba mare
Ale caselor plăpumioare.

Casele s-au prins la sfat,
Să anunțe-ntregul sat,
Că-n final de Făurar
Vor primi cu toate-n dar
Haine groase de omăt.

Ce mai jale!
Ce mai dor,
De al nostru viu covor !
Decorat cu floricele...
Cât vom plânge după ele!

'Natură statică' - Iordache Cristina (8C)

1 Martie

Istrate Amalia (6B)

Martie, desprins din soare,
Va sosi cu măștișoare,
În lumină împletite
Cu noroc acoperite.

Le așază-n taină mare,
Peste pomi și prin grădini,
Vin copii cu bucurie,
Să le-adune, să le-mpartă
Celor ce cu drag le-așteaptă!

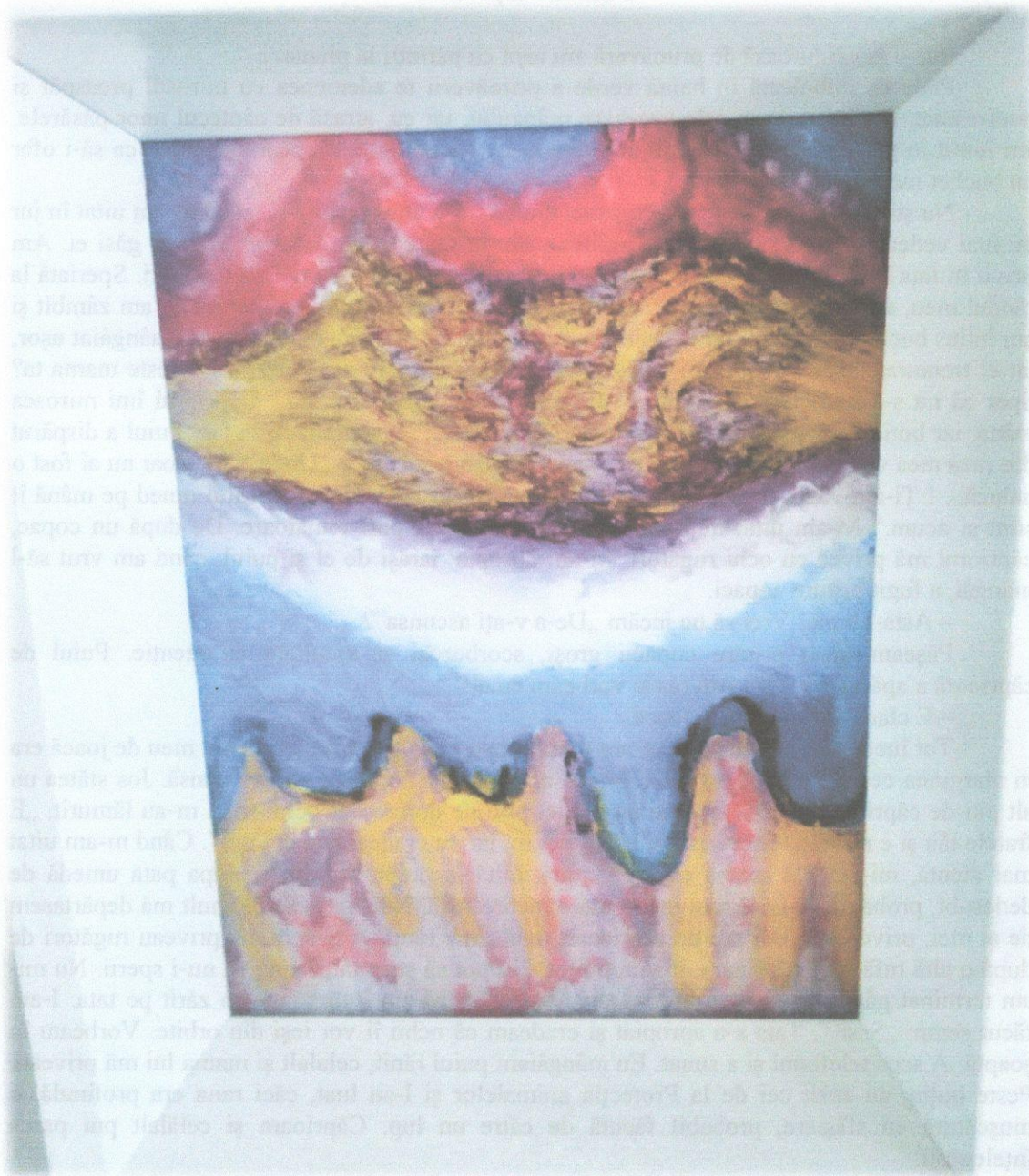
Iarna

Istrate Amalia (6B)

O nouă iarnă e pe drum,
Iat-o cum vine acum,
Cu ger năprasnic ea sosește,
Natura toată încremenește.

Casele înzăpezite,
Par castele părăsite,
Fulgii mari plutesc ușor,
Într-un dans amețitor.

'Pictură pe sticlă' - Sorescu Bianca (5A)

Puiul de caprioară

Într-o zi călduroasă de primăvară am ieșit cu părinții la picnic.

Pădurea îmbrăcată în haina verde a primăverii te ademenea cu mirosul proaspăt și înmiresmat. Părinții așezau cele necesare prânzului, iar eu, atrasă de cântecul unor păsărele, am intrat în pădure. Floricelele viu colorate m-au cucerit și am început să culeg ca să-i ofer un buchet mamei.

Nu știu cât am mers, dar un zgomot ciudat mi-a atras atenția și, când m-am uitat în jur nu mai vedeam nici cărarea, nici marginea pădurii. Oare m-am rătăcit? Mă vor găsi ei. Am privit în fața și printre niște lăstari, doi ochi ca două mărgele mă priveau temători. Speriată la rândul meu, am privit cu atenție. Era un pui de căprioară. M-am apropiat încet, am zâmbit și am întins buchetul de flori, iar el l-a mirosit, crezând că se poate mânca. L-am mângâiat ușor, iar el tremura și am început să-i vorbesc cu glas scăzut: „Te-ai rătăcit? Unde este mama ta? Sper că nu s-a întâmplat ceva rău. N-am auzit niciun foc de armă.” Căpriorul îmi mirosea mâna, iar boticul umed parcă mi-o săruta. „Ți-e foame?” Nu știam ce să fac. Puiul a dispărut din raza mea vizuală, când eu am întors capul pentru o secundă. „Unde ești? Doar nu ai fost o nalucă... ! Ți-am văzut petele maronii pe blănița moale, cafenie, iar sărutul umed pe mână îl simt și acum.” M-am uitat înapoi, am înaintat câțiva pași temătoare. De după un copac, căpriorul mă privea cu ochi rugători. M-am apropiat iarăși de el și puiul, când am vrut să-l mângâi, a fugit printre copaci.

– Asta-i bună! Vrei să ne jucăm „De-a v-ați ascunsa”?

Pășeam încet printre copacii groși, scorburoși și ascultam cu atenție. Puiul de căprioară a apărut din nou. Am râs și vorbeam cu el:

– E clar că tu ai chef de joacă!

Tot încercând să-l găsesc, m-am trezit într-o mică poieniță. Prietenul meu de joacă era în marginea cealaltă, lângă un tufiș. M-am apropiat, iar surpriza a fost imensă. Jos stătea un alt pui de căprioară. Acesta scoase un muget plin de durere, iar ochii triști m-au lămurit. „E fratele tău și e rănit? De aceea m-ai ademenit tu, iar eu credeam că te joci!”. Când m-am uitat mai atentă, mi-am dat seama că are o rană urâtă la pulpa din spate, după pata umedă de dedesubt, probabil sânge. Eram într-o mare încurcătură. Nu știam cât de mult mă depărtasem de ai mei, priveam la doi pui de căprioară, unul grav rănit. Alți ochi mă priveau rugători de după o altă tufă. Era căprioara, mama puilor. Nu pot să strig la părinți, să nu-i sperii. Nu mi-am terminat gândul, când am auzit crengi trosnind. M-am întors și l-am zărit pe tata. I-am făcut semn: „Ssst!”. Tata s-a apropiat și credeam că ochii îi vor ieși din orbite. Vorbeam în șoaptă. A scos telefonul și a sunat. Eu mângâiam puiul rănit, celalalt și mama lui mă priveau. Peste puțin, au sosit cei de la Protecția animalelor și l-au luat, căci rana era profundă, o mușcătură cu sfâșiere, probabil făcută de către un lup. Căprioara și celălalt pui parcă înțelegeau.

Cât eu îi priveam și aș fi vrut să le alin suferința, tata a dispărut, apoi a revenit cu toată salata verde pe care o aveam pentru picnic, iar căpriorul a savurat-o sub privirile blânde și mângâietoare ale mamei lui. Apoi s-au pierdut în desișul pădurii, în timp ce eu le strigam:

– În curând o să-l aveți și pe celălalt căprior, bine sănătos, lângă voi!

Naca Ana Maria (6B)

'Pictura pe tricou' - Enache Denisa (7A)

Vacanța de iarnă

Ura! Mă voi bucura de sărbători, de timp liber, de ...

De unde? Nu e niciun pic de zăpadă, doar vreme mohorâtă, rece ...

Ca și cum cineva nevăzut, neștiut, mi-a citit gândurile și iată-ne la munte. Ne întâmpină peisajul alb, imaculat și pretutindeni „santinele-brazi” ne dau onorul. Oamenii sunt zâmbitori, copiii aleargă, se îmbulgăresc.

În plimbarea noastră, ajungem la baza pârtiei de ski. Oare ajunge pâna în cer, căci așa mi se pare. Respir aerul rece, mirosind a zăpadă și a brazi. Fulgi mari și deși, ca niște fluturi – unii, ca niște floricele – alții, se năpustesc în dansul lor haotic din cerul înnorat.

Fără să-mi dau seama, căci nu mă mai saturesc să privesc întinderea pe orizontală, dar și pe verticală, a albului strălucitor, mă trezesc în telescaun. Pluteam, alături de fulgii care mă îmbrățișau, îmi sărutau obrajii îmbujorați și se așezau pe mine. Trag geamul de protecție și, deodată, văd în față apropiindu-se amenințător ca un balaur, ceva. Parcă s-a înnoptat. Doar fulgii de nea strălucesc ca niște licurici, în această masă întunecată. Inima îmi bate cu putere, căci știu că este miezul zilei, și totuși pare noapte. Abia mi-am terminat gândul, când încep să răsară zorii și peisajul mirific își face apariția, iar fulgii își continuă dansul lor.

„Pârtie !!!”, se aud strigătele skiorilor, iar eu, când mă uit în spate, îmi dau seama că am fost cu totul într-un nor. Telescaunul urca anevoie prin puzderia fulgilor de nea. Pârtia abia se mai zărește, skiorii – niște puncte minuscule în mișcare, iar larma a dispărut în liniștea apăsătoare. Ne trezim într-o masă enormă, pufoasă și albicioasă. Ridic geamul de protecție, dar ceața lăptoasă ne împresoară. Nu se mai vede nimic. Îmi aud cum inima bubuie în piept. Oare s-a defectat cablul, iar noi plutim cu scaunul în univers? Căci așa simțeam. O mașină zburătoare pornită să cerceteze lumea din spațiu. Mă simțeam ușoară, aeriană, nu-mi zăream nici degetele de la mâini. Și totuși ce se întâmplă? Unde e muntele? Unde sunt pârtia și larma skiorilor? Închideam și deschideam ochii, când apare din neant un bulgăre de aur, ce își trimitea câteva raze. Masa lăptoasă se risipește, apar punctele negre mișcătoare și zumzetele vesele. Ma simt atrasă de mâna din telescaun, dar eu încă pluteam, caci drumul acesta ne dusesse până la cer. Am trăit o experiență fantastică, am zburat pur și simplu în univers, am plutit prin și printre nori.

Naca Ana Maria (6B)

'Pictura pe tricou' - Mocanu Maria (8A)

Copilăria mea

Dinescu Maria (8C)

În rafturile memoriei,
Printre toporași și vioarele,
Am așezat ochii albaștri ai bunicii,
Cuminența sufletului.
Vreau vorba dulce a mamei mele,
Frumoasă ca un înger dintr-un vis,
Vreau cerul încărcat cu stele
Și oamenii cu sufletul deschis.
În rafturile memoriei am lăsat
Cetina bradului, mirosul copacilor,
Copilăria mea...

'Portret' - Mihăilă Delia (5A)

Familia

Dinescu Maria (8C)

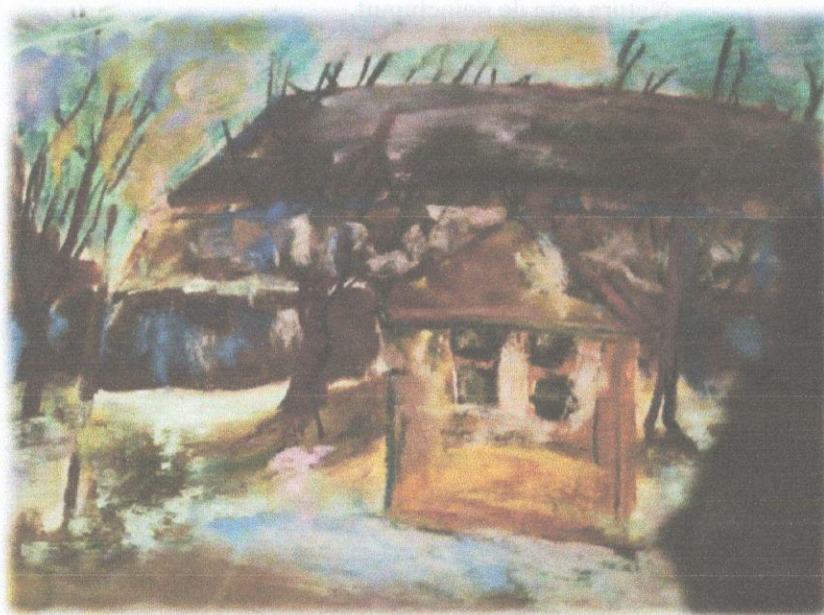
De viața ce-am primit-o-n dar,
Părinților le mulțumesc.
N-o petrec în zadar,
În fapte bune o trăiesc.

Nu am uitat
Sânul care m-a hrănit,
Brațele care m-au purtat,
Inima fierbinte care m-a încălzit.

Pasul hotărât al tatei,
Glasul său inconfundabil,
Ca un simbol al dragostei...
Ceva formidabil.

Ochii calmi ai bunicii
Mă urmăresc pretutindeni
Ca un scut împotriva fricii,
Ca doi prieteni.

Oriunde ai pleca,
Familia te însoțește
Cu gândul sau cu inima
Familia nu te părăsește!

Peisaj` - Roșu Ioana (6B)

Natura

Dinescu Maria (8C)

Mă duc ades cu gândul
Spre tot necunoscutul.
Îi înțeleg tainele ,
Îi pot cuceri toate întinderile.

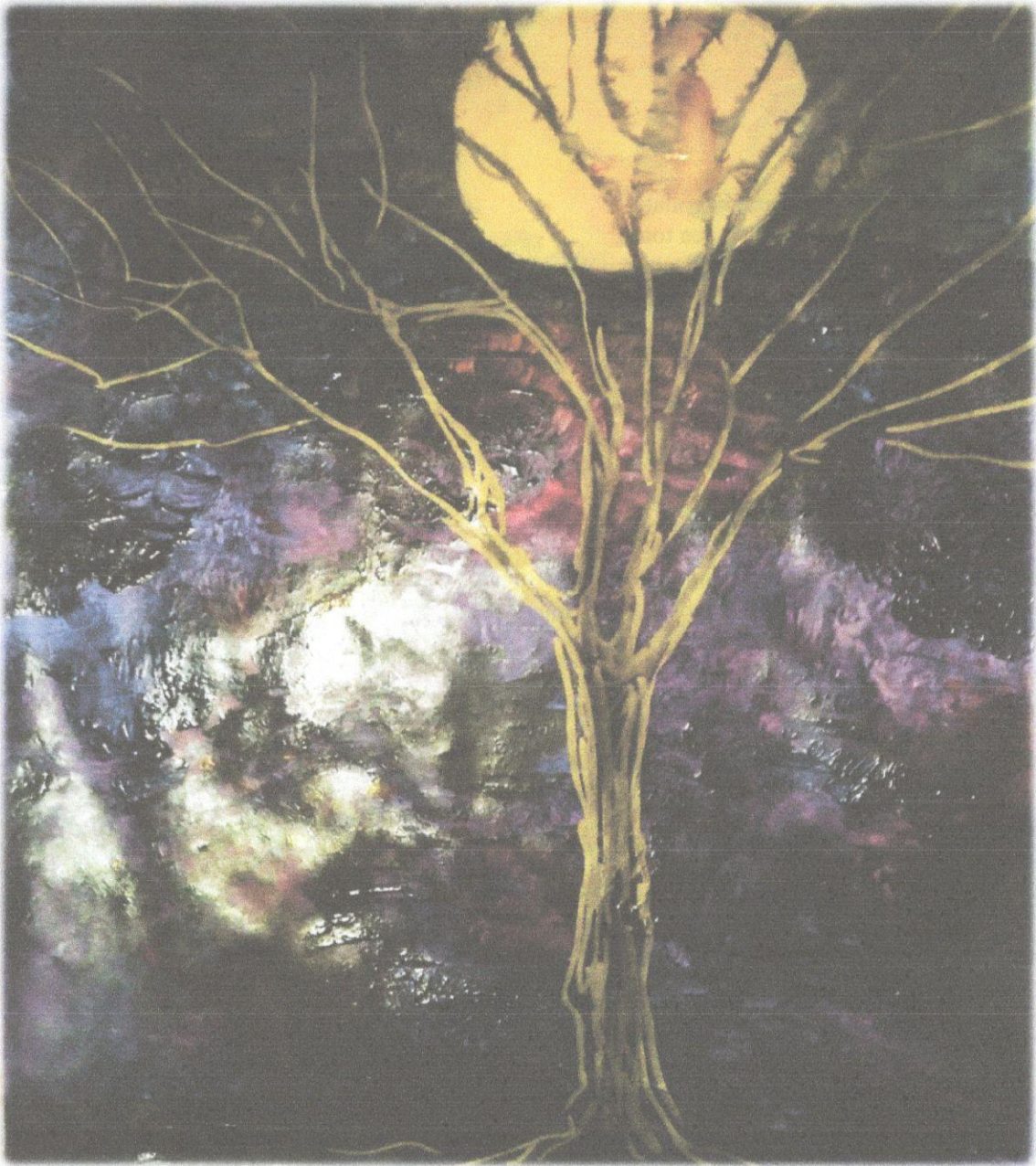
L-am întrebat : „Cunoști pe cineva?”
Mi-a răspuns : „Da! Natura!”.
Atunci m-am dumirit
Natura este de neînchipuit.

Nu poți să nu o recunoști
Pe stăpâna cu patru oști.
Fiecare oaste este cunoscută-n lume,
Toate au câte un nume.

Primăvară, vară, toamnă, iarnă.
Fiecare oaste este eternă.
Noi așteptăm cu nerăbdare
Vasta lor defilare.

Niciodată nu ne săturăm
De jocul în care intrăm.
Un joc ce se termină subit
Și te lasă-nmărmurit...

лес и сад

'Natura' - Mocanu Maria (8A)

Încă o șansă

Mija Robert Alexandru Nicolae (8A)

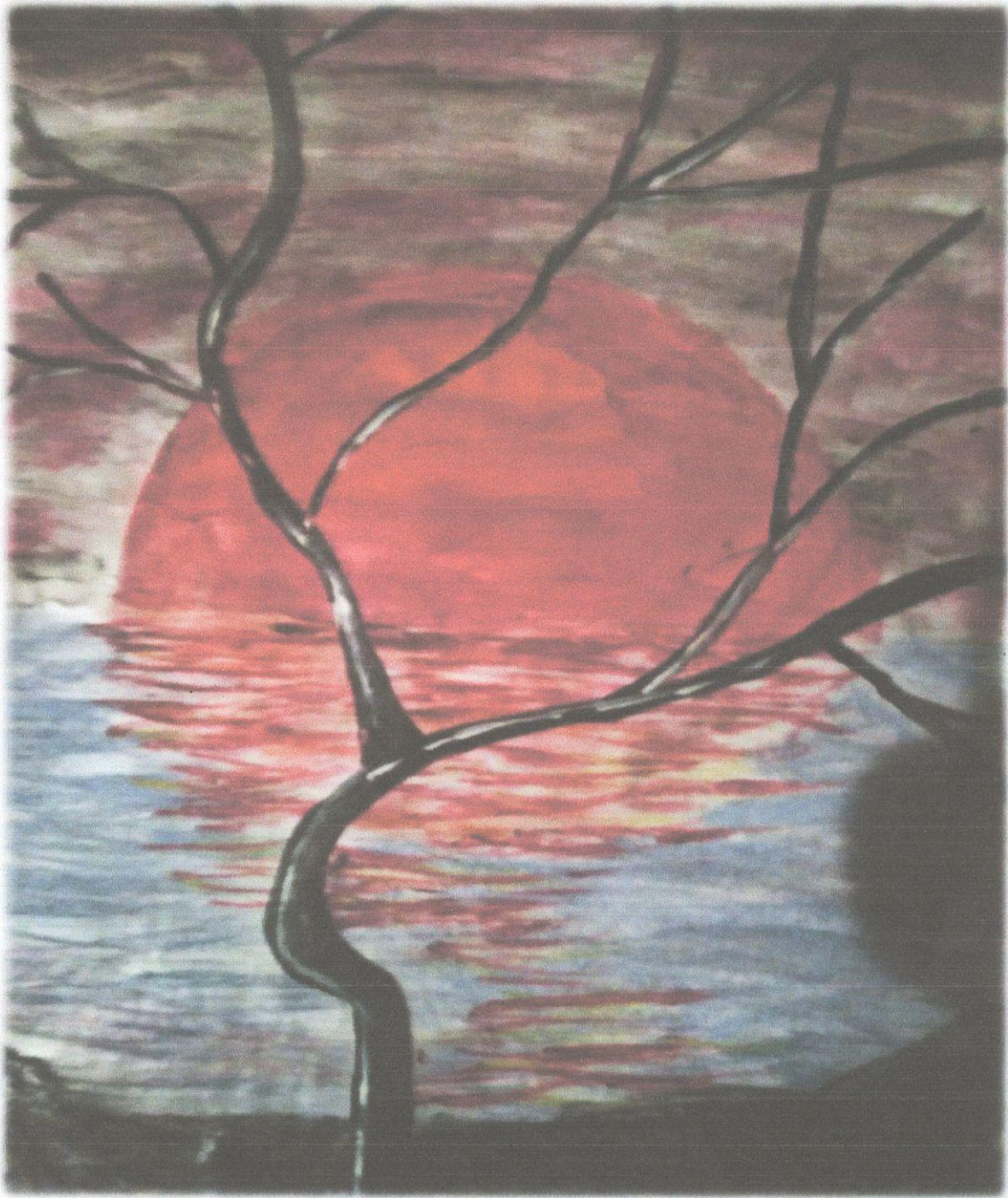
Dragostea poate să doară câteodată
Dar fără ea, nu aş trăi în lumea toată.
Iubirea este singura trăire pe care o simt,
Prin toată lumea, ea mă îndrumă ca un ghid.

Îi leagă cu un lanț de fier pe oameni,
Ploile dintre națiuni, ruginesc lanțul...
O mică fisură, poate cauza dezastrul
Nici un magnet nu îi mai poate uni.

Toți avem o singură soartă,
Natura arzând, așteaptă o minune
Să ne iubim frații cu inimă curată
Cu focul inimii, putem încălzi întreaga lume.

Încă o șansă îți cer, Mamă Natură!
La tine mă întorc, cu speranță, uneori cu ură...
Am încercat să răstorn această realitate dură,
Căci ura și falsitatea, inocența-mi fură.

(18) *scrieți un text...*

'Peisaj' - Mocanu Maria (8A)

Camera fără ieșire

Mija Robert Alexandru Nicolae (8A)

Inima-mi injectată cu venin
Explodează neștiut, nu mai pot să respir ...
Tot ce-i frumos, mie-mi intră ca un spin
Tăiat este sufletul subțire ca un fir.

Este un obicei ciudat,
Mereu când mă simt împăcat,
Mintea primește un oaspete neinvitat
Gândul rău mă îndreaptă spre păcat ...

Invitații se transformă în depresie,
Calea de ieșire s-a distrus.
Sunt nevoit să stau ascuns
În camera învăluită în tristețe.

Culoarea de pe pereți se scurge,
Zugravul casei nevoit fuge.
Lasă stăpânul să lupte
Împotriva a sute de visuri frânte...

54 Pictură pe sticlă - Moisa Diana (5A)

Mai fericită

Mija Robert Alexandru Nicolae (8A)

tau singur cu regretele-n brațe,
Dorul meu capătă mai multe fețe:
Una lasă să pleci spre o iubire adevărată,
Alta nu mai înțelege dragostea-i furată.

Orice bucurie îmi aduce aminte de tine
Când cu un zâmbet, gândirea-mi îmbată
Pe noptieră, o sticlă de parfum conține
Mireasma pielii tale, catifelate și fine.

Te-am rănit în inimă destul,
Dar te-am iubit ca nimeni altul.
Brațele altcuiva sunt mai calde
Pentru frumusețea ta cea curată.

Cu el radiezi de fericire
Într-o bună zi, voi fi lipsit de pustiire.
Nu mai ascund adevărul după zâmbet
Încă sunt îndrăgostit de cristalinu-ți cântec.

Moisă Diana (5A)

Moarte-n alb și negru

Ivanov Radu Alexandru (8A)

O, tu, rază neagră, pierdută de soare...
Mă vrei cu disperare.
Dar, te rog, nu veni în negru.
Vino-n alb și cu o floare.

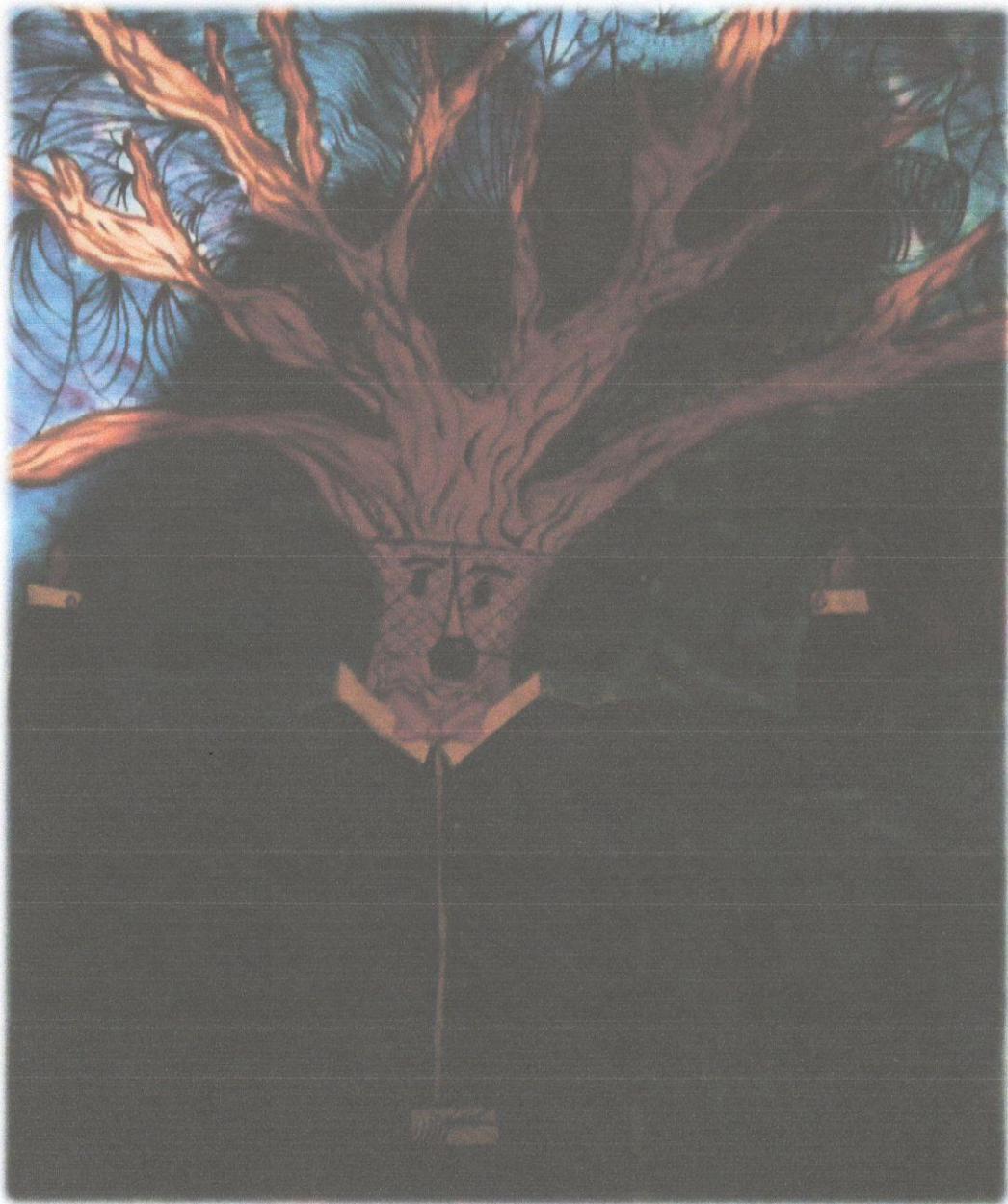
Nu mai zbura-n univers,
Alte minți să păcălești.
Vino chiar și cu o coasă,
Căci pe mine-abia mă scoți din transă.
Este transa cea divină,
Ce durerea îmi alină,
Într-un alb de doliu,
Nu un negru al fericirii.

Îl văd pe Enescu la vioară,
Îl văd pe Brâncuși în atelier,
Îl văd pe Cantacuzino la manșă,
Dar tu? Tu, unde ești

„Compoziție cu personaje” - Iordache Cristina (8C)

‘Copacul’ - Mocanu Maria (8A)

Verde tinerețe

Ivanov Radu Alexandru (8A)

Adolescență,
Floare ofilită într-un câmp de buruieni...

De mi-ai da înapoi nopțile,
Și eu ți-aș da înapoi zilele...
Dă-mi perfectul,
Iar eu îți voi da imperfectul.

Ai trecut ca o hoață prin a mea casă.
Mi-ai lăsat lacrimi în vise
Și mi-ai furat stări inedite.
Acum, ce să fac?!

Îmi ești flacăra străvezie a apusului:
Scurtă și rece.
Eu ți-am fost alături mereu...
Tu m-ai tratat ca pe un derbedeu...

M-ai lăsat în aere reci,
Iar eu nu te voi mai vedea în veci.
Poți să pleci,
Însă de mine, sper să nu treci.

Al. 25 anișel I. Ștefănuț - "Arta și Știința" *'Pictură pe tricou' - Mocanu Maria (8A)*

L'école autrement

L'école autrement est une semaine quand les élèves font différentes activités dans les domaines qu'ils préfèrent : les arts, la musique, le sport.

C'est une alternative à l'école classique qui encourage la créativité des élèves. Pendant cette semaine on fait des projets, on sort en ville pour visiter les objectifs les plus importants afin de mieux les connaître et pour sensibiliser les élèves en tant que citoyens de la ville. On va au zoo, au cinéma, au théâtre, au musée, on participe à toutes sortes d'ateliers de création, par exemple ateliers de peinture ou de cuisine. S'il fait beau temps on peut visiter une ferme, y voir les animaux, monter à cheval, faire du vélo ou aller dans le parc. Mais si le temps est mauvais, les jeux de société en classe peuvent être une bonne alternative. C'est une semaine pendant laquelle on lie d'amitiés, on connaît mieux nos professeurs, les parents s'impliquent plus dans la vie de l'école.

Indifféremment si les activités ont lieu à l'école, à l'extérieur ou ailleurs, les élèves aiment faire quelque chose de nouveau à la place des activités scolaire.

Andrei Tudor (7B)

Voyage à Paris

Paris est la capitale de la France. C'est aussi la ville de la mode et de l'amour.

L'année passée j'ai eu l'occasion de visiter pour quelques jours cette ville magnifique avec ma mère et mon frère. Là on ne peut pas s'ennuyer parce qu'il y a beaucoup de choses à faire et à voir. Premièrement nous avons visité la plus grande attraction touristique, la Tour Eiffel. Du sommet de la tour nous avons admiré la ville et ses splendeurs, la Seine qui coule en bas. Nous sommes rentrés au Louvre, qui est le plus grand et célèbre musée au monde. J'aime bien la musique française, c'est pourquoi nous sommes allés à un concert près de l'Hôtel de Ville où j'ai vu mes artistes préférés : Alizée, Stromae. Pendant notre séjour nous avons mangé des plats traditionnels français : du cassoulet toulousain, du confit de canard, du foie gras. La cuisine française est l'une des meilleurs au monde. Je trouve que la France est le plus beau pays du monde. J'espère que je retournerai à Paris l'année prochaine.

Cristina Neacșu (8C)

Odă lui Mihai Eminescu

Negrescu Cristiana (6C)

Luceafăr al poeziei românești,
„Trecut-au anii ” de când...
„Copii eram noi amândoi”,
Tu prin păduri cutreierai,
Cu codrii mai vorbeai....
„Sara pe deal” „La steaua ”tu priveai.

„In vremi de mult trecute”
Un dor tu mai aveai....
„La mijloc de codru des”,
„Craiasa din povesti ”o așteptai.

„Departate sunt de tine”-acum,
„E ceasul cel de taină”...
.....„cu toții suntem supușii sorții,
Deopotrivă-i stăpânește raza ta si geniul morții”.

omno.

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	pag. 4
Ghicitori.....	pag. 5
Tehnica Origami.....	pag. 8
Orașul meu, orașul tău-1.....	pag. 9
Dorința broscuței.....	pag. 10
Povești la gura sobei-1.....	pag. 11
Orașul meu, orașul tău-2.....	pag. 12
Povestea unei frunze.....	pag. 13
Povești la gura sobei-2.....	pag. 14
Povești la gura sobei-3.....	pag. 15
Puricele și creionul.....	pag. 16
Steluța cu noroc.....	pag. 17
Toto.....	pag. 18
Stelio și legendarii dinozauri.....	pag. 19
Pisicuța.....	pag. 21
Vrăbiuța.....	pag. 21
Tehnica Iris Folding.....	pag. 22
AVAP-tehnici combinate.....	pag. 23
100 de zile colorate.....	pag. 27
Armonia primăverii.....	pag. 28
Copacul primăverii.....	pag. 29
Dorothy și marea aventură.....	pag. 30
Miaunica.....	pag. 31
Azi pisica mea e tristă.....	pag. 32
Cei trei purceluși.....	pag. 33
Mama.....	pag. 34
Un alt cer.....	pag. 35
Riddle.....	pag. 36
The thing.....	pag. 37
Childhood.....	pag. 38
Școala mea.....	pag. 39
Sărbătoarea păsărilor.....	pag. 40
Dor de primăvară.....	pag. 41
1 Martie.....	pag. 42
Iarna.....	pag. 42
Puiul de caprioară.....	pag. 44
Vacanța de iarnă.....	pag. 46
Copilăria mea.....	pag. 48
Familia.....	pag. 49
Natura.....	pag. 50
Încă o șansă.....	pag. 52
Camera fără ieșire.....	pag. 54
Mai fericită.....	pag. 56
Moarte-n alb și negru.....	pag. 57
Timp pierdut.....	pag. 58
Verde tinerețe.....	pag. 60
L' école autrement.....	pag. 63
Voyage à Paris.....	pag. 63
Odă lui Mihai Eminescu.....	pag. 64

STRADA ȘCOLILOR, NR.15, BRĂILA